პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

№ 213 (20554) — პარასკევი, 15 სექტემბერი, 1989 წელი. — ფასი 3 კაპ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ 12 სექტემბერს გამართულ სხდომაზე მოისმინა პირველი რიგის ღონისძიებანი ცენტრალური ტელევიზიით სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარის მ. ს. გორბაჩოვის გამოსვლასთან დაკავშირებით. პარტიის საოლქო, საქალაქო, რაიონულ კომიტეტებს, პირველად პარტიულ ორგანიზაციებს დაევალათ გაშალონ ფართო ახსნა-განმარტებითი მუშაობა, ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება დაუთმონ სახელმწიფო, შრომის, საწარმოო, სახელშეკრულებო დისციპლინის ყოველმხრივი განმტკიცების აუცილებლობას, დემოკრატიზმისა და ხალხოსობის შემდგომ გადრმავებას, სოციალურ-ეკონომიკური პოლიტიკური და სულიერი განვითარების დაჩქარებას.

განიხილეს საკითხი აგროსამრეწველო კომპლექსში მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის მიღწევათა დანერგვის უზრუნველყოფისათვის პარტიის გურჯაანისა და ხობის რაიკომების ორგანიზატორული და პოლიტიკური მუშაობის შესახებ. ხაქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ საჭიროა გაიზარდოს უკუგება აგროსამრეწველო კომპლექსში მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის დანერგვის შედეგად და ამ საფუძველზე უზრუნველყოფილი იქნეს სახსრებით ფონდის მკვეთრი ზრდა. პარტიის რაიკომებს დაევალათ გააძლიერონ პოლიტიკური მუშაობა ამ მიმართულებით, შეიმუშაონ მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის მიღწევებისა და მოწინავე გამოცდილების დანერგვის კომპლექსური პროგრამები არა მარტო მთლიანად აგროსამრეწველო კომპლექსისათვის, არამედ მისი წამყვანი დარგებისთვისაც, დღეიდანვე ეძებონ ახალი გზები და მიდგომები მეცნიერებასა და სახოფლო-სამეურნეო წარმოებას შორის კავშირის განმტკიცებისათვის, ამასთან ამ მიზნით გამოიყენონ რესპუბლიკაში მოქმედი სისტემაში 1989-90 სასწავლო წლის ორგანიზაციის ღონისძიებათა შესახებ.

საქართველოს კომპარტიის ბიუროს განიხილა საკითხი რესპუბლიკის მშრომელთა პოლიტიკური სწავლების სისტემაში 1989-90 სასწავლო წლის ორგანიზაციის ღონისძიებათა შესახებ.

საქართველოს კომპარტიის ბიუროს განიხილა საკითხი რესპუბლიკის პროკურატურაში აღებული ახალგაზრდა, ინიციატივიანი კადრების დაწინაურების სწორი კურსი, რომელთა რიცხვს მიეკუთვნება შარშან არჩეული ახმარების პარტკომის მდივანიც.

საქართველოს სსრ პროკურატურის პარტიული კომიტეტისა და ხელმძღვანელობის აქტიური თანამოქმედით კოლექტივში შეიცვალა თანამშრომლობის ურთიერთმომთხოვნელობისა და ურთიერთდახმარების ატმოსფერო, მხარს უჭერენ ახარატის საქმიანობის სრულყოფის აქტუალური პრობლემების გადაჭრისაკენ ინიციატივიან, პრინციპულ და შემოქმედებით მიდგომას. რეგულარულად ისმენენ კომუნისტების ანგარიშებს, ახორციელებენ ღონისძიებებს საპროკურორო ზედამხედველობის გაფართოებისა და პარტიული კონტროლის ეფექტიანობის ზრდისათვის, პარტიული კომიტეტის შუამავლის ტაქტის, ზომიერებისა და მეთოდების გარდაქმნისათვის.

ამავე დროს ცენტრალური კომიტეტის სამდივნომ, საერთოდ მოინიშნა რა შ. ა. ნათელაშვილის ენერგიული, ინიციატივიანი და შეტევითი პოზიცია, პარტიულ კომიტეტს ურჩია გააძლიეროს მუშაობა ხაპროკურორო ზედამხედველობის როლის ზრდის, ადამიანებისადმი, მათი განცხადებებისა და ხაჩივრებისადმი ყურადღებიანი დამოკიდებულების შესახებ პარტიის მოთხოვნათა რეალიზაციისათვის გაწეული პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის შესახებ. აღინიშნა, რომ ამ ბოლო ხანს რესპუბლიკის პროკურატურაში აღებულია

მეტი ზრუნვა და ყურადღება პენსიონერებსა და ინვალიდებს

(დასასრული)

ქანიზმი. ამის შედეგად სრულად ვერ იყენებენ მთელ რიგ სოციალურ სკეტეებს, რომლებიც პენსიონერებისა და ინვალიდთა ბავშვებისათვის ნორმატიული აქტებით არის გათვალისწინებული.

რესპუბლიკაში პრაქტიკულად არ ხორციელდება დირექტიული ორგანოების გადაწყვეტილებანი პენსიონერებთა და ინვალიდთა შრომის ოპტიმალური გამოყენებისათვის სპეციალიზებული წარმოებების, სამჭრობის, უბნების შექმნის შესახებ. ეს შეეხება საქართველოს სსრ მსუბუქი, ადგილობრივი მრეწველობის, სბპინაო-კომუნალური მეურნეობისა და მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამინისტროებს. ფართო გამოყენებას ვერ პოულობს შინ შრომის შესაძლებლობანი, რომლის ორგანიზაციული საფუძველი შეიძლება გამხდარიყო თბილისის შინ შრომის კომბინატი „შრომა".

სოციალური უზრუნველყოფის სამინისტრო ვერ წყვეტს მთელ რიგ არსებითს საკითხებს, რომლებიც შეეხება საექიმო-შრომითი საექსპერტო კომისიების საქმიანობას. სრული მოცულობით ვერ ხორციელდება საექიმო-შრომითი საექსპერტო კომისიების ისეთი დიდმნიშვნელოვანი ფუნქციები, როგორიც არის თავიდანვე რეკომენდაციების დაცვისადმი კონტროლი, რომლებიც ითვალისწინებს შრომის შესაბამისი პირობების შექმნას რესპუბლიკის სახალხო მეურნეობის საწარმოებში მოქმედი ინვალიდების სამუშაოების გადასაწყვეტად. პარტიული ბიურო სუსტად იყენებს კონტროლის უფლებას, საქმარისად არ ამაღლებს კომუნისტთა პასუხისმგებლობას მინდობილი უბნის მუშაობისათვის.

ჯეროვანი კონტაქტები არ არსებობს სამინისტროს, მის ადგილობრივ ქვედანაყოფებსა და მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებს შორის. არასრულად, ხშირად ცალმხრივად აისახება მოქალაქეთა სოციალური უზრუნველყოფის სხვადასხვა სფეროს პრობლემები, რაც ზელს არ უწყობს მათს გადაჭრას, მათთვის რესპუბლიკის ფართო საზოგადოებრიობის ყურადღების მიპყრობას.

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს წინადადება ეძლევა დაინტერესებულ სამინისტროთა და უწყებათა მონაწილეობით განიხილონ ამ ბჭ. კაჭარავას ანგარიში წამოყენებული საკითხები და მიიღოს საჭირო ღონისძიებანი სოციალური უზრუნველყოფის სამინისტროს მატერიალური ბაზის განმტკიცებისათვის და გადაწყვიტოს ამ სამინისტროს სისტემაში ინვალიდების პროფესიული სწავლების ბაზების აღდგენის, მისთვის ქალაქებში თბილისში, ქუთაისში, ბათუმსა და სოხუმში სასწავლო წრომოებათა დაბრუნების საკითხი.

რესპუბლიკის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტრომ უნდა შეიმუშაოს კონკრეტული წინადადებანი რესპუბლიკის სოციალური უზრუნველყოფის სამინისტროს განკარგულებაში საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს მე-4 მთავარი სამმართველოს სტომატოლოგიური ობიექტის გადაცემის შესაძლებლობის შესახებ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა დასახა სხვა კონკრეტული ორგანიზაციული და პოლიტიკური ღონისძიებანი პენსიონერთა, ინვალიდთა და ხელმოკლე ოჯახების წევრთა სოციალური დაცვის განმტკიცებისათვის. მათი ყეთილღეობისა და მატერიალური უზრუნველყოფის დონის ამაღლებისათვის; პენსიონერთა და ინვალიდთა საჭიროებებისა და მოთხოვნილებებისადმი ბიუროკრატიზმის, საქმის გაჭიანურებისა და ფორმალიზმის გამოვეთანა წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერებისათვის.

(საქინფორმი).

ვაჟკაცობისაკენ მიმართული სიცოცხლე

ახალქალაქის რაიონში აქარიდან გადმოსახლებულთათვის ბინების შშენებლობის საქმის ვითარება დღეობით კი არა, საათობით იცვლება, ისე, როგორც შემოდგომის ამინდი. სულ ერთი წუთის წინათ მზე მცხუნვარედ აფრქვევდა სხივებს და უცებ, ღრუბლის ულის საიდან, ცივი წვიმა მოვიდა. ვერც კი მოასწრო ქარით დაყენებული კორიანტელის დახშირა, რომ კვლავ მზემ გამოაჭყიტა.

ალბათ, ესეთენ სერიოზულ საუბარში არ გაგეხსნებოდა ბუნების ეს ჭირვეულობა, რომ ამას უშუალო კავშირი არ ჰქონოდა შშენებლობის ტემპთან. მისი დაწყებიდან დაახლოებით ორი თვის წინათ — ბულდოზერისტებმა, მექვსკავატორეებმა, შემონტაჟეებმა, ქალაქოზებმა, ჟანტოლებმა, მომპირკეთებლებმა, გზის მუშაკებმა, სხვა პროფესიების წარმომადგენლებმა დიდი მოცულობის სამუშაოები შეასრულეს. პირველ თოვლამდე დარჩენილი დრო კი მეტად მოკლეა, უფრო მეტი უნდა გაკეთდეს.

სოფლები, უფრო სწორად ძველი ხუროთმოძღვრების მიერ სამარადჟამოდ აგებული სოფლების ახალი უბნები თანამედროვე კონტურებს იძენს. ისევე როგორც ოდესღაც, ყველაფერი აქ, მიმართულია დიდი ვარძიისაკენ.

ძირითადად „საქსახსოფლმშენებლისა" და „საქსახგარემოსრეწვმშენებლის" ინსტიტუტებში შემუშავებული პროექტებით ნათელ, ვრცელ ორსართულიან ბინებს ამშენებენ სამშენებლო სამმართველოები „საქრეწვსამოქალაქოშენი", „საქგარემშენი", „ამერკავკასიატრანსმშენი", „კავკასგვარაბმშენი", „თბილისგვარაბმშენი", ამიერკავკასიის რკინიგზის თბილისის გახყოფილების, საავტომობილო ტრანსპორტის და გზების სამინისტროს, კავშირგაბმულობის სამინისტროს, რესპუბლიკური გაერთიანება „საქმშენმასალების", ცენკავშირის, რესპუბლიკის მთელი რიგი სხვა სამინისტროების, კომიტეტებისა და უწყებების ქვედანაყოფებთან მჭიდრო საქმიანი თანამშრომლობით. მათ გვერდით შრომობენ უმაღლესი სასწავლებლების სამშენებლო რაზმების წევრები, მოხალისენი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის თანამშრომელთაგან, თვით მომავალი ახალმოსახლენი — ისინი, ვინც დაკარგა სახლ-კარი ხუღოსა და შუახევის რაიონებში დამანგრეველი მეწყრების გამო.

მეზობლურად, ერთმანეთის უკითხავად, ვისაც როგორ შეუძლია, ოცანების გადასაწყვეტად. პარტიული ბიურო სუსტად იყენებს კონტროლის უფლებას, საქმარისად არ ამაღლებს კომუნისტთა პასუხისმგებლობას მინდობილი უბნის მუშაობისათვის.

ჯეროვანი კონტაქტები არ არსებობს სამინისტროს, მის ადგილობრივ ქვედანაყოფებსა და მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებს შორის. არასრულად, ხშირად ცალმხრივად აისახება მოქალაქეთა სოციალური უზრუნველყოფის სხვადასხვა სფეროს პრობლემები, რაც ზელს არ უწყობს მათს გადაჭრას, მათთვის რესპუბლიკის ფართო საზოგადოებრიობის ყურადღების მიპყრობას.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა სკკპ წვ-ვრის, საქართველოს სსრ სოციალური უზრუნველყოფის მინისტრის ვ. ი. კაჭარავას ანგარიშში წამოყენებული საკითხები და მიიღოს საჭირო ღონისძიებანი სოციალური უზრუნველყოფის სამინისტროს მატერიალური ბაზის განმტკიცებისათვის და გადაწყვიტოს ამ სამინისტროს სისტემაში ინვალიდების პროფესიული სწავლების ბაზების აღდგენის, მისთვის ქალაქებში თბილისში, ქუთაისში, ბათუმსა და სოხუმში სასწავლო წრომოებათა დაბრუნების საკითხი.

რესპუბლიკის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტრომ უნდა შეიმუშაოს კონკრეტული წინადადებანი რესპუბლიკის სოციალური უზრუნველყოფის სამინისტროს განკარგულებაში საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს მე-4 მთავარი სამმართველოს სტომატოლოგიური ობიექტის გადაცემის შესაძლებლობის შესახებ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა დასახა სხვა კონკრეტული ორგანიზაციული და პოლიტიკური ღონისძიებანი პენსიონერთა, ინვალიდთა და ხელმოკლე ოჯახების წევრთა სოციალური დაცვის განმტკიცებისათვის. მათი ყეთილღეობისა და მატერიალური უზრუნველყოფის დონის ამაღლებისათვის; პენსიონერთა და ინვალიდთა საჭიროებებისა და მოთხოვნილებებისადმი ბიუროკრატიზმის, საქმის გაჭიანურებისა და ფორმალიზმის გამოვეთანა წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერებისათვის.

(საქინფორმი).

საჭიროა ცემენტი და ორგანიზებულობა

ხეტყვამ და გვალვამ წელს მნიშვნელოვნად დააზარალა გურჯაანის მშრომელები. სტიქიის მიზეზით ოცი ათასამდე ტონა ყურძენი დაკლდათ აქაურ მევენახეებს. მით უფრო დიდ მნიშვნელობას იძენს რთველის შემჭიდროებულ ვადებში ჩატარება. ყურძნის შეჩიანობა 19 გრადუსს აჭარბებს. ეს კი ნიშნავს, რომ მოსავლის აღების დახანებამ შესაძლოა დანაკარგები გამოიწვიოს, თანაც არა მხოლოდ რაოდენობრივი, არამედ ხარისხობრივიც.

წლეულს გურჯაანის რაიონში დიდი სამუშაოები ჩატარდა, რომ ღვინო — მევენახეთა შრომის საბოლოო პროდუქტი დადგენილ სტანდარტებს უპასუხებდეს. ღვინის მრეწველობის საწარმოებში შეტანილია და დადგმულია მილიონამდე დეკალიტრის ტევადობის მომინახვრებული ჭურჭელი. ბევრგან განახლდა მიმღები განყოფილებები და ტექნოლოგიური ხაზები, ჩატარდა კეთილმოწყობის სამუშაოები. რაიონის ღვინის მრეწველობის საწარმოთა სამძღვარეებში სრულად უზრუნველყოფენ მოსავლის მიღებას 70 ათასი ტონა ყურძნის მიღება-გადამუშავებას.

კარდენახის ღვინის ქარხანაში წელს 9 ათასი ტონა ყურძენი უნდა მიიღოს, მისი სიმძლავრეები კი 15 ათას ტონაზეა გათვალისწინებული. აქ ბოლო დროს ბევრი სიახლე დაინერგა. თბილმადუღრებით აღჭურვილმა ახალმა საამქრომ 30 ჯიში გამოათვისტომა მძიმე ფიზიკური შრომისაგან. გარდა ამისა, მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდა პროდუქციის ხარისხი. სწორედ ხარისხია წელს კარდენახელ მევენახეთა და მეღვინეთა ერთობლივი საზრუნავი. ამას კი ადგილობრივი საბჭოთა მეურნეობისა და ქარხნის გაერთიანებამაც შეუწყო ხელი.

ყურძნის წარმოებისა და გადამუშავების ერთ ხელში მოქცევის საკითხი დიდი ხანია დგას დღის წესრიგში, ამბობს კარდენახის საბჭოთა მეურნეობა-ქარხნის დირექტორი თემურ გულიაშვილი. წელს იგი ჩვენთან დადებითად გადაწყდა და იმედია სასურველი შედეგიც მოჰყვება.

მეურნეობა და ქარხანა მაისი-ში გაერთიანდა. ამით მკვეთრად გაუმჯობესდა მეურნეობის ფინანსურ-ეკონომიკური მდგომარეობა, სტაბილური გახდა ფულადი შემოსავლები. თუ ადრე ეკონომიკურად სუსტი მეურნეობა რთველის მოლოდინში იყო, რომ ნაწილობრივ მაინც გაესტუმრებინა ვალები, ახლა მას დავალიანება აღარ ერიცხება, ღვინის რეალიზაციის თანხა კი უზრუნველყოფს მევენახეთა მიერ გაწეული შრომის დროულ და სრულ ანაზღაურებას. ამჟამად ქარხანაში დასაძველებლად იმდენი ღვინომასალა აქვთ, რომ მისი რეალიზაციის შედეგად უახლოეს წლებში მეურნეობა-ქარხანა ფინანსურად უზრუნველყოფილი იქნება. თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ ქარხნის ეკონომიკური პოტენციალი მხოლოდ კარდენახელ მევენახეთა შრომით როდი იქმნებოდა: აქ ყურძენს ტრადიციულად აბარებენ ასევე ბაკურციხელი, კოლაგელი, ვეჯინელი შრომელები. და სრულიად სამართლიანია მათი მოთხოვნა, რომ ჩაბარებული ყურძნის რაოდენობის გათვალისწინებით გაუნაწილდეთ მოგება. ალბათ ეს საკითხი მომავალი რთველისთვის მაინც უნდა მოგვარდეს.

როგორც უკვე ითქვა, ღვინის მრეწველობაში ბევრი რამ გაკეთდა ხარისხობრივი მაჩვენებლების გაუმჯობესებისათვის. მაგრამ საბოლოო წარმატების მიღწევა შეუძლებელია, თუ სათანადოდ არ განმტკიცდა მევენახეობა-მეღვინეობაში დასაქმებული მუშახელის მუდმივი კადრები. ამ მიმართულებით ბევრი რამ კეთდება, მაგრამ ჯერ კიდევ ბევრია გასაკეთებელი. ამ მხრივ ბევრ რამეს ნიშნავს ის ფაქტი, რომ ბოლო ხუთი წლის განმავლობაში ქარხანაში მომუშავეთა რიცხოვნობა 1000 კაცით შემცირდა, ხოლო ხელფასის ფონდი 1 მილიონ მანეთზე მეტით გაიზარდა. ეს ფაქტი ის მაჩვენებელია, რომელიც ნათლად ასახავს ქარხნის შრომითი კოლექტივის ცვალებადობას.

ამ იმედით შრომობენ ახლა-ლე რთველზეც შრომის ორგანიზაციის საბჭოთა მეურნეობა-ქარხნის მეზობლებიც. არასწორმა ეკონომიკურმა და ორგანიზაციულმა პოლიტიკამ აქაც გაჩანაგების პირზე მიიყვანა ვენახი, მისი მეჩხერიანობა ორმოცდაათ პროცენტს აღწევს.

რაც შეეხება საკუთრივ ყურძნის კრეფას, კარდენახელ და შრომელ მევენახეებს თავიდანვე სწორი ტემპის აღება მართებთ, რადგან, როგორც ითქვა, შაქრიანობა უკვე მაღალია და დაყოვნებამ შეიძლება დანაკარგები გამოიწვიოს. გათვალისწინებულ თხუთმეტ დღეში რომ მორჩნენ რთველს, შრომელებმა დღეში 200 ტონა ყურძენზე ნაკლები არ უნდა კრიფონ. მაგრამ მეურნეობაში ჩვენი მისვლის დღეს ეს მაჩვენებელი სანახევროდ თუ შესრულდებოდა, ვინაიდან ბრიგადები სრული შემადგენლობით არ იყვნენ გამოსულნი საშუშაოდ. მაგალითად, ჯუმბერ ჯაფარიძის ბრიგადას ათი კაცი აკლდა, საკმაოდ შეთვლებული იყო ზემოთ ნახსენები № 5 ბრიგადაც, რომელსაც ნოდარ დანელიშვილი ხელმძღვანელობს. სტარტის ამ ხარვეზებს მეურნეობის ხელმძღვანელები ფსიქოლოგიური ფაქტორით ხსნიან— ასე ადრე არასდეს დაწყებულა რთველიო. მაგრამ ამ ბარიერის დაძლევა ზომ მაინც ეკალებათ — დირექციას და პარტიულ კომიტეტს. სხვაგვარად შესაძლოა დაიკარგოს ისედაც მცირე მოსავალი, რომელიც ღვინოდ გადამუშავებული უნდა დაბარუნდეს სოფელს.

ზურაბ არსენიშვილი,
„კომუნისტის" საკ. კორ.

სოფელს ტექნიკა აკლია

მისი დამამზადებელი ქარხნის საწარმოო სიმძლავრეები კი დაუტვირთავია

„ჟუთაისის მცირეგაბარიტიანი ტრაქტორების ქარხნის" საწარმოო გაერთიანება სხვადასხვა დონეზე. ბევრჯერ მკაცრად და სამართლიანად გაუკრიტიკებიათ საწარმოო სიმძლავრეების დაუტვირთაობის გამო. მდგომარეობა აქ მართლაც საგანგაშოა. როგორც ჩვენი გაზეთის 22 აგვისტოს მოწინავე სტატიაშიც ვწერდით, ქარხანაში 10 ათასი მოტობლოკის დასამზადებლად ნავარაუდევი სიმძლავრეები, რომლებიც ჯერ კიდევ 1986 წელს ამოქმედდა, 42,2 პროცენტითაა არის დატვირთული.

ბევრ სხვა რამესთან ერთად ამის შედეგიცაა, რომ საწარმოში წლევანდელი შვიდი თვის მონაცემებით ხასაქონლო პროდუქციის წარმოების გეგმა მხოლოდ 71 პროცენტით შესრულდა. მოგების მიღების ნაცვლად ზარალმა 18 ათასი მანეთი შეადგინა. გამოშვებულია მხოლოდ 2709 მოტობლოკი, რაც საკეგმოზე 2086 ერთეულით ნაკლებია.

„კომუნისტის" საკუთარი კორესპონდენტი ესაუბრა გაერთიანების გენერალურ დირექტორს ამირან ნაცვლიშვილს ქარხანაში შექმნილი მძიმე ვითარების მიზეზებზე.

— **ჩვენი** საწარმოო სიმძლავრეები, — თქვა მან, — 10.000 მოტობლოკის გამოშვებაზეა გაანგარიშებული. ქარხანას ძალუძს ამ პროგრამის შესრულება. წელუულს 9 ათასი მოტობლოკი უნდა გამოვუშვათ. მისი განხორციელების შემთხვევაში სიმძლავრეები 90 პროცენტით იქნებოდა ათვისებული და ეს ურიგო მაჩვენებელი როდია, მაგრამ...

— ციფრები კი მეტყველებს, რომ ძალზე ჩამორჩით.

— დიახ, ჩამოვრჩით, მაგრამ, მინდა სწორად გამიგონ მკითხველებმაც და მაკონტროლებელმა ორგანოებმაც: ჩამორჩენა ძირითადად ობიექტური მიზეზების ბრალია. მათ შორის მთავარია ძრავების მოუწოდებლობა. აი, ახლაც 1500 შასი დაუკომპლექტებელია მხოლოდ და მხოლოდ ძრავის უქონლობის გამო.

— რომელი საწარმო გაწვდით ძრავებს?

— თბილისის ქარხანა „საქსოფლმანქანა". წლის პირველ კვარტალში ნორმალურად ვითანამშრომლეთ, რაიმე სერიოზული დაბრკოლება არ შეგვქმნია. მიწოდების ხელშეკრულებაც ამიტომ 100 პროცენტით შევასრულეთ. გართულებები წარმოიშვა მეორე კვარტალში, როცა ლენინგრადის კარბურატორების ქარხანამ ვერ შეძლო „საქსოფლმანქანისათვის" მიეწოდებინა პროდუქცია. ამის შედეგად გეგმა ჩაგვეშალა თბილისის საწარმოსაც და ჩვენც. ასე გრძელდება დღემდეც.

— პერსპექტივაც უიმედოდ გესახებათ?

— არა, ასე ვერ შევაფასებთ ვითარებას. იგი უაღრესად რთულია, რა თქმა უნდა, მაგრამ, არა — უიმედო. საქმე ის არის, რომ სსრ კავშირის ავტომატარანსპორტო მრეწველობის სამინისტრომ, მძიმე მდგომარეობიდან თავის დაღწევის მიზნით, ივლისში შეისყიდა 4 ათასი ცალი უცხოური კარბურატორი. ახლა ჩვენც და თბილისის ქარხანა „საქსოფლმანქანაც" ვცდილობთ, რომ წლის დარჩენილ დროში გამოვყენოთ სამინისტროსაგან ბოძებული ეს საშუალება და შეთანხმებული მუშაობით შევძლოთ 4 ათასი ცალი მოტობლოკის დამზადება. ეს კი ნიშნავს, რომ საწარმოო სიმძლავრეების ათვისების დონეს 60-70 პროცენტამდე გავზრდით. ცხადია, გაგვიუმჯობესდება ეკონომიკური მაჩვენებლებიც. თავისთავად ეს დონე ბევრი ვერაფერი ნუგეშია, მაგრამ ამჟამინდელ მდგომარეობას ეს ბევრად აჯობებს.

— დამეთანხმებით, ალბათ, პატივცემულო ამირან, სიძნელეებს თავიდან აცილებისათვის თავიდანვე დროულად დაწერა და მომავლის პროგნოზირება იყო საჭირო. დაბრკოლებები ხომ ერთბაშად არ წამომწყვდნენ?

ამის გათვალისწინებით, ჩამორჩენის მაუწყებელი სიმპტომები თავის დროზე შეუმჩნევიათ? რომ არ დაგვრჩენოდა, მისი დაძლევის გზებიც უფრო ადრე და ოპტიმალურად განესაზღვრებოდა.

— მართალი ბრძანდებით. ფაქტი, როგორც იტყვიან, ჭიუტია. ფაქტი კი ის გახლავთ, რომ არის სიმძლავრეები, მაგრამ არა გვაქვს მათი სრულად ამოქმედების საშუალებები. არადა, თითქოს ყველაფერი გათვლილი იყო. მაგრამ, როგორც მოგახსენეთ, ლენინგრადის კარბურატორების ქარხანამ თბილისის „საქსოფლმანქანის" ქარხანა დააღალატა, ამ უკანასკნელმა — ჩვენ, და მივიღეთ დიდი გარღვევა. მომავლისათვის ეს მწარე სინამდვილე უნდა გავითვალისწინოთ.

— აჭამდე მხოლოდ მოტობლოკების წარმოებისათვის გამიზნულ სიმძლავრეთა დაუტვირთაობაზე ვილაპარაკეთ. აქ მდგომარეობა მართლაც არახასურველია, მაგრამ, ამას გარდა, რამდენადაც ვიცით, ხირთულეებია ოთხთვლიანი მცირეგაბარიტიანი ტრაქტორების სერიულ წარმოებაშიც. სოფლის მეურნეობის მუშაკები კი დიდი ხანია ელოდებიან ამ მინიმანქანას. რაშია საქმე?

— დიახ, წლეულს გამოვუშვით და გავყიდეთ მხოლოდ 100 ცალი ეს მანქანა. რამდენიმე პრობლემა აქაც გვაქვს. პირველი ის გახლავთ, რომ, კაპიტალური დაბანდების გამოუყოფლობის გამო გეგუთში შეჩერებულია ქარხნის ფილიალის მშენებლობა. აქ კი უკვე წლეულს უნდა დაწყებულიყო ნაკეთობების და სხმულების წარმოება. მაგრამ რაკი ეს არ მოხერხდა, იძულებული გავხდით სამინისტროს დაქვემდებარების ქარხნებში გეგუთის შეკვეთების გაწევა. ეს ძალიან გაჭირდა, მაგრამ, ვფიქრობთ, წლის ბოლომდე გადავწყვიტოთ პრობლემა: მომზადდა და მალე გაფორმდება ხელშეკრულებები „როსსელმაშის" გეართიანებასთან, რომელმაც უნდა დაგვიმზადოს ნაკეთები და ფოლადის სხმულები, კუპეანსკის სამსხმელო ქარხანასთან, რომელიც შეგვწყდის საკედი თუჯის ნამზადებს, ვლადიმირის სატრაქტორო ქარხანასთან, რომელიც რუხ თუჯს დაგვიმზადებს და ა. შ.

მეორე პრობლემა ტრაქტორისათვის კუთვნილი 14 ცხენისძალიანი დიზელის ძრავის გამოყენებასთან არის დაკავშირებული. ამ ძრავის წარმოების მომზადება დიდად ჭიანურდება ვლადიმირის სატრაქტორო ქარხანაში, არც უახლოესი წლებისათვის იკვეთება მისი გადაწყვეტის პერსპექტივა. მდგომარეობიდან გამოსვლის მიზნით მოვიძებნეთ პარალელური ვარიანტი: ამჟამად ქარხნის საკონსტრუქტორო ბიურო აწარმოებს „ზაპოროჟეცის" კარბურატორიანი ძრავით აღუურვილი მცირეგაბარიტიანი ტრაქტორის ფორსირებულ გამოცდას. პირველი შედეგები დამაკმაყოფილებელია. ვფიქრობთ, 2-3 თვეში გვექნება საბოლოო სურათი და მომხმარებლებს შევუთანხმებთ აღნიშნული მოდიფიკაციის ტრაქტორის ტექნიკურ დოკუმენტაციას.

მესამე პრობლემა უკავშირდება სპეციალური ჩარხ-დანადგარების შეძენას ტრაქტორის ტანსაწყობის რთული კორპუსული დეტალების დამუშავებისათვის. უკვე შემოვიტანეთ ექვსი დამმუშავებელი ცენტრი. გავაფორმეთ კონტრაქტი იტალიურ ფირმა „გოლდონთან" და 1990 წლის დამდეგს ავამოქმედებთ სპეციალური ჩარხებისაგან შედგენილ იმპორტულ ხაზს. ამგვარად წლეულს ქარხანაში ძირითადად ფორმირდება სიმძლავრეები მინიტრაქტორის გამოშვებისათვის და მომავალი წლიდან შევუდგებით მათ სერიულ წარმოებას.

— და, მაინც, ყოველივე ზემოთქმულის მიუხედავად, პატივცემულო ამირან, იხეთი შთაბეჭდილება მრჩება, რომ ვერც ქარხნის ხელმძღვანელობამ, ვერც ბამანტრომ დროულად ვერ გაითვალისწინეთ მოსალოდნელი სიძნელეები, რომელთა აცილებაც გარკვეულწილად შეიძლებოდა.

— კრიტიკაც ამიტომ დავიმსახურეთ. თუმცა გასათვალისწინებელია ისიც, რომ ჩამორჩენის გამოწვევი მიზეზების დიდი ნაწილი ობიექტურია. ჩვენი კოლექტივი, მისი ტექნიკური ხელმძღვანელობა მზად ვართ, მაქსიმალურად ავითვისოთ საწარმოო სიმძლავრეები, უკვე მომავალი წლის პირველ ნახევარში მინიმუმ 80 პროცენტამდე გავზარდოთ მათი გამოყენების მაჩვენებელი და ხუთწლედის ბოლოსათვის / შევძლოთ ნავარაუდევთან მიახლოებული საუკეთესო ხარისხის ნაწარმის გამოშვება.

ესაუბრა
ვაჟა თევდორაძე.

რედაქციისაგან: როგორც ვხედავთ, გაერთიანებაში მართლაც ბევრი ხიძნელე და პრობლემაა. ჩვენ მის გენერალურ დირექტორს მივეცით საშუალება გამოეთქვა მოსაზრებები მათი გამომწყვევი მიზეზების გამო. სახურველი და აუცილებელიც იყო, რომ მას მხოლოდ ობიექტური მიზეზები კი არ ედენიშნა, არამედ საფუძვლიანად ეძიებარკა იმის თაობაზეც, რა და როგორ კეთდება მდგომარეობის გამოსწორების, მუშაობის გარდაქმნა-გაუმჯობესების, გარკვეული და მატერიალური ხტიმულირების პროგრესული ფორმების დანერგვის თუ სხვა სათანადო ღონისძიების მიზნით, რომლებიც საჭიროა არსებულ სიძნელეთა უთუო დაძლევისათვის. საკუთარი საქმიანობისადმი თვითკრიტიკული მიდგომა და, ამის შესაბამისად, დასკვნების გამოტანა კი უთუოდ ძალიან დეენმარება აჭაურ ხელმძღვანელებსა და მშრომელებს უკეთ მუშაობაში. მით უფრო, რომ გაერთიანებაში არც სუბიექტური მიზეზების ნაკლებობაა. ამ საკითხებს „კომუნისტი" კვლავაც დაუბრუნდება, რადგან მცირეგაბარიტიანი ტექნიკა დღეს განსაკუთრებით სჭირდება სოფელს, მისი დამამზადებელი ქარხნის საწარმოო სიმძლავრეები კი დღეისდღეობით სანახევროდაც არ არის დატვირთული.

ფოთის ტორფი

ტორფის მოპოვება და დამუშავება ჯერ კიდევ ომამდე დაიწყო ფოთის „ხაჭოფლქიმიის" სპეციალურმა გაერთიანებამ. იმ წლებში მოპოვება მიმდინარეობდა პალიასტომის ტბის ეკოლოგიის უხეში დარღვევით. მხოლოდ 1982 წელს გამოსწორდა ეს უსამართლობა. ახლა ტორფის მოპოვება აკრძალულია ტბიდან ერთი კილომეტრის შემოგარენში.

დასავლეთ საქართველოს მეურნეობებში ყოველწლიურად 230 ათას ტონაზე მეტი ტორფი იგზავნება. ეს ძვირფასი ორგანული სასუქი განსაკუთრებით სჭირდებათ მეციტრუსეობის რეგიონებს.

უახლოეს მომავალში ტორფის მომპოვებელთა დასახმარებლად მოვა სპეციალური წარმოების ოთხმა მძლავრი თხევადსაწვავიანი ტექნიკა. მცურავი ამწის საშუალებით მოპოვება 8-10 მეტრ სიღრმეზეც გახდება შესაძლებელი, რაც ნაკლები ფართობიდან მეტი ტორფის მოპოვების საშუალებას იძლევა.

ხშირად: ფოთის ნავსადგურის № 1 უბნის უფროსის მოადგილე რევაზ ჯაფანი (მარჯვნივ) და ერთ-ერთი საუკეთესო მექანიკატორი ნიკოლოზ არბუზოვი; მიმდინარეობს ტორფის გაგზავნა.

საქინფორმის ფოტო.

მოვლენათა ქრონიკა

გაიმარჯვეს შეჯიბრებაში

ბათუმი. („კომუნისტის" საკ. კორ.). საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს კოლექტივს დიდი წვლილი შეაქვს ქვეყნის სახალხო მეურნეობის ტვირთის დამუშავებაში. თვითდაფინანსებასა და თვითანაზღაურებაზე გადასვლის შემდეგ აქ შედეგები საგრძნობლად გაუმჯობესდა. სანაოსნომ საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებაში წლეულს პირველი ნახევრის შედეგების მიხედვით კვლავ დაიმსახურა სსრ კავშირის საზღვაო ფლოტის სამინისტროსა და საზღვაო ფლოტის მუშაკთა პროფკავშირის ცენტრალური კომიტეტის გარდამავალი წითელი დროშა და პირველი ფულადი პრემია.

საზღვარგარეთ ტვირთზიდვის გეგმა შესრულეს 109,5 პროცენტით, შესრულდა ტვირთის გაგზავნა-დაშვებების დავალებები — 106,8 პროცენტით. განსაკუთრებით გამოირჩეს თავი ხომალდებმა „ადიგენიკის დავითაიანი", „თბილისის", „კაპიტან მაჭაკარიას", „ი. ბოროტინსკის", „დავით გურამიშვილის", „ბათუმის", „ფოთის", „იუსუფ კობლაძის", „ასპინძის" ეკიპაჟებმა.

ვაშინგტონის საკავშირო შეკრება

12 სექტემბერს კომკავშირულ ქალაქ ბორის ძნელაძეში გაიხსნა მეორე საკავშირო კონფერენცია „რიცხვითი ანალიზის თანამედროვე პრობლემები", რომელიც მოაწყვეს სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის გამოთვლითი მათემატიკის განყოფილებამ და საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ბ. მუსხელიშვილის სახელობის გამოთვლითი მათემატიკის ინსტიტუტმა. კონფერენციის მუშაობაში ორგანიზატორებთან ერთად აქტიურად მონაწილეობენ სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის მ. კელდიშის სახელობის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტი, აგრეთვე მოსკოვის მ. ლომონოსოვის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი და თბილისის ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი.

ქვეყნის მრავალი ქალაქიდან ჩამოსულ მათემატიკოსთა ეს ფართო წარმომადგენლობითი ფორუმი ეძღვნება გამოთვლითი მათემატიკის მეთოდების დამუშავებისა და გამოყენების საკითხებს, გამოყენებითი ამოცანების მოდელირების საკითხებს, მათ შორის სახალხო-სამეურნეო მნიშვნელობის ამოცანებსაც.

მეცნიერული მოხსენებები და ინფორმაციები სამ სექციაშია წარმოდგენილი. კონფერენციის მუშაობა დღეს მთავრდება.

თამაზ ეგანოვიძე.

იცავენ კოროზიისაგან

რედაქტიული საობობისაგან შეღებული გოგირდოვანი შენაერთების მოცილების ახალი ხერხი შეიმუშავეს საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სტუდენტმა ზურაბ გელიაშვილმა. ცნობილია, რომ გოგირდი იწვევს მანქანის აპარატურისა და სხვადასხვა დეტალების კოროზიას. შემუშავებულის გამოადგარიშებით, თუ საობობზე რადიაციული მეთოდებით ვიმოქმედებთ, შეიძლება მივაღწიოთ მის სრულ გაწმენდას. სამუშაო წარმოებდა ბათუმის ნავთობგადამამუშავებელ ქარხანასთან დადებული სამეურნეო ხელშეკრულების საფუძველზე. დანერგვის ეკონომიკური ეფექტი წელიწადში დაახლოებით 300 ათასი მანეთია.

(საქინფორმი).

ნერგავენ სიახლეს

თბილისის სანიტარულ-ტექნიკურ ქარხნის კოლექტივმა ითვისა ახალი სახეობის სახარატო მოწყობილობა, რომელიც გახკუთვნილია შიგა ხრახნაშეწერილი დეტალების დასამზადებლად. ჩარხისათვის.

ძველთან შედარებით ახალი მოწყობილობა გამოირჩევა მარტივი კონსტრუქციით, მაღალი ტექნოლოგიური მაჩვენებლებით, ხალხებად შრომატევადია, საიმედო და სტაბილურია მუშაობაში.

ქარხანაში დიდი ყურადღება ეთმობა სამეცნიერო-ტექნიკურ სიახლეთა დანერგვას, პროდუქციის ხარისხის ამაღლებას. უკანასკნელი ორი წლის მანძილზე აქ ათვისებს ახალი კონსტრუქციის მოწყობილობა და მთლიანად გაანახლეს პროდუქცია. რვა დასახელების პროგნოზირება იყო ხაჭირო. დაბრკოლებები ხომ ერთბაშად არ წამომწყვნენ? სწორედ ამის გათვალისწინებით, ჩამორჩენის მაუწყებელი სიმპტომები თავის დროზე შეუმჩნევიათ? რომ არ დაგვრჩენოდა, მისი დაძლევის გზებიც უფრო ადრე და ოპტიმალურად განესაზღვრებოდა.

— მართალი ბრძანდებით. ფაქტი, როგორც იტყვიან, ჭიუტია. ფაქტი კი ის გახლავთ, რომ არის სიმძლავრეები, მაგრამ არა გვაქვს მათი სრულად ამოქმედების საშუალებები. არადა, თითქოს ყველაფერი გათვლილი იყო. მაგრამ, როგორც მოგახსენეთ, ლენინგრადის კარბურატორების ქარხანამ თბილისის „საქსოფლმანქანის" ქარხანა დააღალატა, ამ უკანასკნელმა — ჩვენ, და მივიღეთ დიდი გარღვევა. მომავლისათვის ეს მწარე სინამდვილე უნდა გავითვალისწინოთ.

**— აჭამდე მხოლოდ მოტობლოკების წარმოებისათვის გამიზნულ სიმძლავრეთა დაუტვირთაობაზე ვილაპარაკეთ. აქ მდგომარეობა მართლაც არახასურველია, მაგრამ, ამას გარდა, რამდენადაც ვიცით, ხირთულეებია ოთხთვლიანი მცირეგაბარიტიანი ტრაქტორების სერიულ წარმოებაშიც. სოფლის მეურნეობის მუშაკები კი დიდი ხანია ელოდებიან ამ მინიმანქანას. რ

შემოქედებითი კოოპერატივის საქმიანობა

ერთი ტიპური ლენინგრადული სახლის თაღზე ლომისთავიანი აბრაა წარწერით: „კ. ჩკალი“ — სარკინტექტურო-სარესტავრაციო კოოპერატივი. შეხვალთ ეზოში, აივლით რკინის კიბეებს და პატარა, კოხტა სახელოსნოში აღმოჩნდებით. ხსენებული კოოპერატივი ჩვენთვის მით უფრო საინტერესოა, რომ მისი თავკაცია ახალგაზრდა ქართველი არქიტექტორი ბადრი მარგიშვილი.

— კოოპერატივი საბჭოთა კულტურის ფონდის ლენინგრადის განყოფილებასთან სულ ორიოდე წლის წინათ დაარსდა—გვითხრა ბადრიმ, — და ქალაქისა და მისი შემოგარენის აღდგენით სამუშაოებს ემსახურება.

მცირე ექსკურსი:

ბადრი მარგიშვილმა თბილისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის არქიტექტურული ფაკულტეტის დამთავრების შემდეგ ლენინგრადის ანჩინენტურაში განაგრძო სწავლა არქიტექტურის დოქტორის გიორგი დიმიტრის ძე პლატონოვის ხელმძღვანელობით. მისი სადისერტაციო თემაა „ძველი ქალაქთმშენებლობის გარემოს აღდგენა (რეგენერაცია)“. ამ მიმართულებით მან უკვე შეასრულა რამდენიმე სამუშაო, რომელთაგან განსაკუთრებით აღსანიშნავია ძველ თბილისში მარდენის ქუჩა, ლენინგრადში კი ბუნების სახლი, ყოფილი ფინური ეკლესია, ბავშვთა გასართობი მოედანი (კრასნოსელსკის რაიონი), ლერმონტოვის სახელობის ბიბლიოთეკა, „სახლი ფონტანკაზე“, გარეუ შერემეტევის ყოფილი სასახლე, რომლის ფილიგრანშიც 30 წლის მანძილზე ცხოვრობდა სახელოვანი რუსი პოეტი ანა ახმატოვა. პოეტის დაბადების 100 წლისთავთან დაკავშირებით სასახლე გამორთავისუფლდა პრქტიკისა და ანტარქტიდის კვლევითი ინსტიტუტისაგან, რომელმაც საკმაოდ დააზიანა როგორც შენობის ძირითადი ნაწილი, ასევე მინაშენი.

ბადრიმ მაჩვენა შარშანდელი ფოტოსურათები იმ ოთახებისა, რომლებშიც ახლა მუზეუმია განლაგებული — აყრილ-დაყრილი იატაკი, ჩამონგრეული კედლები და კიბეები, ჩამტვრეული კარ-ფანჯარა, უთავბოლოდ მიყრილ-მოყრილი დგამი. მხოლოდ ენთუზიასტი, იმედიანი ადამიანი შესძლებდა დაედგა თავი საქმისათვის, რომლის შესახებაც გადაწყვეტილება ლენინგრადის საქალაქო აღმასრულებლმა კომიტეტმა სულ ერთი წლის წინათ — 1988 წლის 4 ივლისს მიიღო და სათავეში ჩაუდგა თ. დოსტოევსკის ბინა-მუზეუმის დირექტორი ბელა რიბალკო („სახლი ფონტანკაზე“ დოსტოევსკის მუზეუმის ფილიალია; ფილიალის გამგეა ნინო პოპოვა).

...დრო მცირე, სამუშაო დიდძალი და მეტად თავისებური — ვინ ითავებდა ამგვარ თავსატეხს საქმეს? ასეთი კაცი აღმოჩნდა ბადრი მარგიშვილი და რაკი ეს სამუშაო „კარკასმა“ იკისრა, მუზეუმის მესვეურებიც დაშოშმინდნენ, რადგან ბადრის უკვე საქმიანი და გულითადი კაცის სახელი ჰქონდა — რასაც ხელს მოჰკიდებს, კიდეც მონათლავსო! ამას დაემატა თვით ახმატოვას პიროვნებისა და შემოქმედებისადმი მოწიწება და სიყვარული — აქ მხოლოდ ნაგებობასთან კი არა, ადამიანთან ჰქონდა კონტაქტი, — სამუზეუმოდ გამოყოფილ ექვს ოთახში მას არ „სცხელოდათ“ რიბალკოს და პოპოვას, მაგრამ „დაუპატრუებელი“ სტუმრები მაინც გაჩნდნენ — ჯერ ლენინგრადის ტელევიზიის წარმომადგენლებმა დაარღვიეს XVIII საუკუნის ბაღის მყუდროება, იერიშით აიღეს მეორე-მესამე სართული და ის იყო რიბალკომ სხვა კორესპონდენტები უარით გაისტუმრა — კედლები ჯერ ცარიელია, ყველაფერი იატაკზე მიწყვია, რომ გამოვეცხადეთ. ჩვენი სადაურობა გაიგო თუ არა, — ფარხმალი დაყარა, ჩვენთვის „პრემიერის“ წინადღეც საინტერესოა-მეთქი.

— მობრძანდით, მობრძანდით, თქვენ უარს ვერ გეტყვით, მით უმეტეს, რომ მთელი ექსპოზიციის ავტორი ბადრი მარგიშვილია და, საერთოდ, რაც აქ გაკეთდა, მისი და მისი „კარკასის“ წყალობა გახლავთ.

აი, მაშინ გავიგე პირველად ბადრი მარგიშვილის სახელი, მაგრამ ეს „კარკასი“ რაღაა-მეთქი, გავივლე გუნებაში.

— დრო იმდენად მცირე გვქონდა, არავინ ჰკიდებდა ხელს საქმეს და ბოლოს ბედად გამოჩნდა ბადრი. სხვა ვერავინ მოახერხებდა ასე სწრაფად, ექვსშიდ თვეში ამოდენა ფართობის მონესრიგებას და მუზეუმის გამართვას. თავიდანვე შევატყვე, გულიანად და უანგაროდ რომ მოეკიდა საქმეს და მას მივანდე ყველაფერი — კიდეც გაგვიმართლა, — თქვა ბელა რიბალკომ.

— მე ხალისით მოვკიდებ ხელს იმ პოეტის მუზეუმის შექმნას, რომლის ცხოვრების გზაც ტანჯვის გზა იყო, — უთქვამს ბადრის დასაწყისში... ეს გზა თითქოსდა თვითონაც განვლო, ისე დაინახა და განიცადა პოეტი ქალის ცხოვრება და შემოქმედება. 1946 წლის უსამართლო დადგენილების მეორე მსხვრპლის — მიხეილ ზოშჩენკოს მუზეუმზე ფიქრობს, ისევ მას მიანდეს ლენინგრადელებმა თავიანთი სულიერი ცხოვრების ახალი კერის შექმნა.

...რაკი ბელა რიბალკოსთან დიალოგი შერემეტევის სასახლის ბაღიდან დაიწყო, ისიც უნდა ითქვას, როგორ გაახლდა და გამშვენიერდა ხელმოშვებული ბაღნარი, როგორი შვება იგრძნეს ხნოვანმა ცაცხვებმა ინსტიტუტის გასახლების შემდეგ აღებული მოგუგუნე დანადგარისაგან, როგორ შეიმატა ნარგავებს პოეტის საყვარელი იასამნისა და ასკილის ბუჩქები.

მეორე სართულზე რომ ავედით, ჯერ დაუმთავრებელი დარბაზი გვაჩვენა ბელა რიბალკომ. აქ იქნებაო ექსპოზიცია „ვერცხლის საუკუნის პოეზია“, რომელშიც რევოლუციამდელი რუსული პოეზიის სული გაცოცხლდება. ამ ექსპოზიციაში კიდევ ერთი თქვენი თანამემამულე გამოჩნდება როგორც ავტორი ანა ახმატოვას ფერწერული პორტრეტისა — მხატვარმა მერაბ დურგლიშვილმა იგი საჩუქრად გადმოსცა მუზეუმს. მემორიალური ბინა კი მესამე სართულზე, ექვს ოთახშია განლაგებული, აქედან ერთადერთია ანასეული და მასში პოეტის ნაქონი რამდენიმე ნივთიც ინახება.

...ეს ყველაფერი კარგი და კეთილი. ახლა ისევ ბადრის და „კარკასს“ დავუბრუნდეთ.

მარტოკაცი რას გასწვდებოდა ამოდენა სამუშაოს!

— ბრიგადაში ათი კაცი მყავდა, — თქვა ბადრიმ. მუშაობას სექტემბერში შევუდექით, ნახაზი კი, ცხადია, იქამდე გავაკეთე და წარვადგინე მუზეუმის შექმნაში დიდი წვლილი მიუძღვის მხატვარ ტატიანა ვორონიხინის, რომლის გამოცდილებაც ჩემთვის სულად იქცა და „კარკასის“ მთავარ ინჟინერს თენგიზ თოდუას. ჩვენ მართლაც ძალზე მცირე დროში შევასრულეთ მძიმე სამუშაო, რასაც დაუფარავად აღნიშნავენ აქაური გაზეთებიც.

გადავხედე პრესას („ლენინგრადსკაია პრავდა“, „ვეჩერნი ლენინგრად“ და სხვ.). ა. ახმატოვას წინასაიუბილეო მასალებში ვკითხულობ: „არნახულად მოკლე ვადებში“... ...„იქნებ ეს ბუნებრივიცაა და ასეც უნდა იყოს“... ...„ასეთი მუშაობა ხელს აძლევს არა მარტო დამკვეთს, არამედ კოოპერატივის თანამშრომლებსაც“, — წერს „ლენინგრადსკი რაბოჩი“.

რატომ? — წამოიჭრება შეკითხვა და ბადრიც იმეორებს კორესპონდენტებთან ადრე ნათქვამს:

—ფასები ჩვენთან იგივეა, რაც სახელმწიფო დანესებულებებში, მაგრამ ჩვენ მინიმუმამდე შევამცირეთ ზედნადები ხარჯები, კერძოდ, უარი ვთქვით ზედმეტ მმართველობით აპარატზე და, რაც მთავარია, დროის მომჭირნეობას მივაღწიეთ.

მაშ ასე, ვინც დროის ყადრი იცის, საქმესაც თავგზიანად გაუძღვება და ეს რომ ასეა, შედეგმაც ცხადყო. ამიტომ მომყავს შარშანდელ გაზეთში დაბეჭდილი ლენინგრადელი ჟურნალისტის ი. სმირნოვის სიტყვები:

„ბადრი მარგიშვილი არა მარტო „საქმიანი კაცია“, მისი დისერტაციის თემაა — „ძველი ქალაქთმშენებლობის აღდგენა“. ამას იმიტომ გიამბობთ, რომ ლენინგრადელებისათვის ფრიად მნიშვნელოვანია იმის ცოდნა, თუ ვისა აქვს მინდობილი ჩვენი საერთო ოცნების აღსრულება“.

ახლა, როცა ეს დიდი ოცნება აღსრულებულია, როცა 24 ივნისს საზეიმოდ გაიხსნა „სახლი ფონტანკაზე“, სხვაც ბევრი საფიქრალი აქვს ბადრის და მაინტერესებს უახლოესი.

— ერთია ნევის პროსპექტზე მაღაზია-სალონი „მემკვიდრეობა“, მეორე ე. წ. „მუსინ-პუშკინთა სახლი“, სადაც თითქმის დამთავრდა გარე სამუშაო და ინტერიერში გადავინაცვლეთ. ეს იმითაცაა ღირსშესანიშნავი, რომ მასში ბინას დაიდებს თეატრი-სტუდია „სანქტ-პეტერბურგი“. ამ თეატრის შემოქმედებითი ამპლუა ითვალისწინებს XIX საუკუნის დრამატურგიას, მის აფიშაზე უართული რეპერტუარიც გამოჩნდება, თავდაპირველად ნაგულისხმევია „ქეთო და კოტე“. ეს არის პუშკინის სახელობის დრამატული თეატრიდან ერთი წლის წინათ გამოყოფილი დასი ევგენი ლუკაშკოვის ხელმძღვანელობით.

ბადრი მაჩვენებს რამდენიმე ესკიზს, რომელთა თემაა ლერმონტოვი და საქართველო. ეს ნახატებიც ამ შენობის ინტერიერისთვისაა განკუთვნილი. შენობის პირველ სართულზე იქნება თეატრი, ხოლო მეორე სართულზე ძველებური ბიბლიოთეკა — სწორედ ეს მონაკვეთია ამჯერად ბადრის ყურადღების ცენტრში.

უკვე ცხრა წელიწადია, ბადრი ლენინგრადის მკვიდრია. ამ ხნის მანძილზე იგი მთლიანად გაეცნო და სულიერად დაეუფლა მის წარსულსა და აწმყოს. მის მომავალზეც ამიტომ ფიქრობს და ზრუნავს ესოდენი სიყვარულით, ცოდნითა და გულმოდგინებით.

— საქართველო, თბილისი?!

სამშობლო მაინც უმთავრესია!... აკი ძველი თბილიზიდან დაიწყო მისი შემოქმედებითი გზა. ოცნებობს დაბრუნებაზე, დაბრუნებამდე კი თანაკურსელთან და თანამოაზრესთან რამაზ დურგლიშვილთან ერთად აპირებს საქართველოში თავისი კოოპერატივის ფილიალის გახსნას.

ასეთია „კარკასის“ შემქმნელთა სადღეისო და სამომავლო გეგმები, მათი შემოქმედებითი სახე.

მომავალში, ალბათ, სახელოსნოსაც ერთად გადანათლავენ, რომლის სახელწოდებაც თავიდან მაინცდამაინც არ მეჭაშნიკა, მაგრამ ბადრის არგუმენტები ჩემს ვარაუდსაც დაემთხვა: ქართული მერჩია, თუმცა თითქმის ყველა მთისა და მდინარის სახელი რუსტორნებმა და სამწვადეებმა მიითვისეს, ამიტომ არქიტექტურულ ლიტერატურაში ცნობილი და არსებითი ტერმინი — „კარკასი“ შეგარჩიე — ჩვენი საქმის არსს ზუსტად გამოხატავსო.

— შემოქმედებით არსს-მეთქი, — დავძენდი მე: რაოდენ საინტერესო ყოფილა შემოქმედებითი კოოპერატივის სინამდვილე და მისი მომავალი.

ნანა ღვინეფაძე,
ლენინგრადი-თბილისი

სურათზე: ბადრი მარგიშვილი.

საქართველო
საქალაქო ამბები
14 სექტემბერი

◆ აშშ

ბ. ელცინის შეხვედრები ვაშინგტონში

ვაშინგტონი. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს წევრი ბ. ნ. ელცინი, რომელიც არაოფიციალურ ვიზიტად იმყოფება ამერიკის შეერთებულ შტატებში, თეთრ სახლში ესაუბრა პრეზიდენტის თანაშემწეს ეროვნული უშიშროების დარგში ბ. სკოუკროფტს. ამ შეხვედრის დროს ბ. სკოუკროფტის კაბინეტში შევიდა პრეზიდენტი ჯ. ბუში.

თეთრი სახლის ოფიციალური ცნობის თანახმად, ჯ. ბუშისა და ბ. ნ. ელცინის 15-წუთიანი საუბრის დროს შეეხნენ სსრ კავშირისა და ამერიკის შეერთებული შტატების ურთიერთობას. „პრეზიდენტმა, — ნათქვამია ამ ცნობაში, — გამოთქვა თავისი აზრი, რომ საერთო ორმხრივი ურთიერთობა კარგ მდგომარეობაშია. ამასთან დაკავშირებით პრეზიდენტმა უყურადღება მიაპყრო მის უღრესად პოზიტიურ ურთიერთობას გენერალურ მდივანთან მ. ს. გორბაჩოვთან, და დაადასტურა, რომ მხარს უჭერს გარდაქმნას. პრეზიდენტმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ ამერიკელი ერი იზიარებს მის იმედებს, რომ საბჭოთა კავშირში მიმდინარე რეფორმები წარმატებით დაგვირგვინდება.

ბ. ნ. ელცინი შეხვდა აგრეთვე ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივანს ჯ. ბეიკერს.

მსროფლიოს დედაქალაქები

მონღოლეთი. სუხე-ბატორის მოედანი ულან-ბატორში.
საკადრისის ფოტო.

◎ გდრ-უნგრეთი

საპროტესტო ნოტა

ბერლინი. უნგრეთის მთავრობის გადაწყვეტილების გამო, რომელმაც შესაძლებლობა მისცა გდრ-ის მოქალაქეებს გაემგზავრონ მესამე ქვეყნებში, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ უნგრეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს გაუგზავნა ნოტა, რომელშიც აღნიშნულია, რომ ეს ნაბიჯი ვნებს საერთაშორისო სამართლებრივ ხელშეკრულებებს და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ძირეულ ინტერესებს. შექმნილი სიტუაციისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრება უნგრეთის მხარეს.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ნოტაში აღნიშნულია, რომ გერმანიის დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ რამდენჯერმე შეიტანა კონკრეტული და კონსტრუქციული წინადადებანი, რომელთა განხორციელება ხელს შეუწყობდა წმოჭრილი პრობლემის შეთანხმებულ გადაწყვეტას. უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკას ასევე დროულად და დაწვრილებით მიაწოდეს ინფორმაცია გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას შორის მიღწეული მორიგების შესახებ, რომლის დადების შემდეგაც გდრ-ში გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკის მუდმივ წარმომადგენლობაში მყოფმა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქეებმა ნებაყოფლობით დატოვეს წარმომადგენლობის ტერიტორია და შინ დაბრუნდნენ. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის აზრით, ასეთივე გადაწყვეტილების მიღება შეიძლებოდა უნგრეთში მოფი გდრ-ის მოქალაქეების მიმართ.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა მოელის, რომ უნგრეთი დაუყოვნებლივ გაუქმებს გადაწყვეტილებას სახელმწიფო საზღვარზე უვიზო მიმოსვლის შეთანხმების ცალკეული ნაწილების მოქმედების ცალმხრივი შეჩერების შესახებ. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა ამავე დროს ადასტურებს თავის მისწრაფებას კვლავაც განავითაროს მეგობრული ურთიერთობა უნგრეთთან.

ბუდაპეშტი. შეეხო რა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მახობრივი ინფორმაციის სახელმწიფოებრივ ძირეულ ინტერესებს, კერძოდ, ა დ ნ-ის საავტენტო მწვავე კრიტიკას უნგრეთის პოზიციის მიმართ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქეებთან დაკავშირებით, უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრმა მას უწოდა „ყოველად მიუღებელი და შეურაცხმყოფი“. ეს ეხება უნგრეთისათვის იმის დაბრალებას, თქვა დ. ჰორნმა უნგრეთის რადიოსათვის მიცემულ ინტერვიუში, რომ ჩვენ პირი შევკარით გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთან და ვითომ რაღაც კომპენსაციის მივიღებთ იმის სანაცვლოდ, რომ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქეებს ნებას ვართაოთ დასავლეთში გაემგზავრონ.

კითხვაზე, თუ რამდენ ხანს იქნება ძალაში უნგრეთის ხელისუფალთა განკარგულება გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქეებისათვის შესამე ქვეყნებში გამგზავრების შესაძლებლობის მინიჭების შესახებ, დ. ჰორნმა უპასუხა: ეს ჯერ ჩვენც არ ვიცით. ჩვენი ამოცანა ის არის, რომ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქეებმა, რომლებსაც არ სურთ სამშობლოში დაბრუნება დატოვონ უნგრეთი, ჩვენი ქვეყანა ვეღარ შეურიგდება ასეთი უაღრესად ძნელი სიტუაციის გაგრძელებას.

● პოლონეთი

მოწოდება პარტიის წევრობისადმი

ვარშავა. საჭიროა დავიწყოთ პოლონეთის მემარცხენე ძალების მძლავრი პარტიის შექმნა, რომლსაც ექნება რადიკალურად გაფართოებული საზოგადოებრივი ბაზა. ასეთი მოწოდებით მიმართა პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის წევრებსა და მომხრეებს ამ პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. რაკოვსკიმ.

პოლონეთის ტელევიზიით გამოსვლისას, მან აღნიშნა, რომ პარტიის ყოფილ როლს ვეღარ დავაბრუნებთ. პარტია წლების მანძილზე სუსტდებოდა, ეპყრა რა ხელთ ხელისუფლების ბერკეტები. ამჟამად იგი თავიდან იშორებს ბეგრ ბალასტს, და მის წინაშე ისახება ისტორიული შანსი განამტკიცოს თავისი პოლიტიკური ცხოველუნარიანობა და გავლენა.

მ. რაკოვსკიმ თქვა, რომ პოლონეთის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ტ. მაზოვეცკის სახელმწიფო გამოსვლაში წარმოდგენილი მთავრობის პოლიტიკის ძირითადი მიმართულებანი პარტიის სწორად მიაჩნია. მიუხედავად ამისა, ქვეყანაში მომხდარა ცვლილებებმა, მისი თქმით. პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის წევრთა შორის წუხილის, გულგატეხილობის, ხვალინდელი დღისადმი უმძიმობის გრძნობა გამოიწვია. ამ განწყობილებას გამოხატავენ ავრეთვე პარტიის ხელმძღვანელობის წინააღმდეგ წაყენებული ბრალდებებში. გვეკითხებიან: რატომ დაამთეს ყოველივე ასე ადრე და სწრაფად?

ამ კითხვას რომ ვუპასუხოთ, უნდა გავხსოვდეს, რომ ეროვნული შეთანხმების, რეფორმებისა და პოლიტიკური ურთიერთობის დემოკრატიზაციის პოლიტიკა პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ინიციატივა. ეს პოლიტიკა სარგებლობდა და ახლაც სარგებლობს პარტიის წევრთა დიდი უმრავლესობის მხარდაჭერით, გამოხატავს საზოგადოების მისწრაფებას. იგი მოწმობს, რომ პარტიას შესწევდა უნარი ეღიარებინა თავისი შეცდომები, უარი ეთქვა ხელისუფლების მონოპოლიაზე.

ტელეტაიპის ლენტიდან

მანაგუა. ნიკარაგუის პრეზიდენტმა დანიელ ორტეგამ მოუწოდა ამერიკის შეერთებულ შტატებს ხელი აიღოს რესპუბლიკის მიმართ მტრულ პოლიტიკაზე, მხარი დაუჭიროს ნიკარაგუაში საარჩევნო პროცესს და ხელი შეუწყოს კონტრრევოლუციონერთა დემობილიზაციას. პრეზიდენტ ბუშის ადმინისტრაცია, თქვა მან, არ ამჟღავნებს, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებში რომ პიაღწიეს ჰოხდურასში, და განაგრძობს აგრესიულ პოლიტიკას ნიკარაგუის მიმართ.

ჰავანა. სალვადორის არძიის რჩეულმა ბატალიონებმა ისარგებლეს ფარაბუნდო მარტის სახელობის ეროვნული განთავისუფლების ფრონტის მიერ საბრძოლო მოქმედების ცალმხრივი შეწყვეტით და შეიჭრნენ მორასანისა და ჩალატენანგოს დეპარტამენტების ტერიტორიაზე, რომლებსაც კონტროლს უწევენ პარტიზანები.

ლუანდა. მპლა-შრომის პარტიის თავმჯდომარის, ანგოლის სახალხო რესპუბლიკის პრეზიდენტის ჟოზე ედუარდუ დუშ სანტუშის რეზიდენციაში გაიმართა ცერემონია სამხრეთ-დასავლეთ აფრიკის სახალხო ორგანიზაციის პრეზიდენტის სემ ნუიომას სამშობლოში დაბრუნების გამო. იგი დღეს მოფრინავს სამშობლოში თითქმის 30 წლის განდევნის შემდეგ.

ეკოლოგია

ალაზანი დიდია?!

ანუ როგორ გაჰპარტახდა ჭალები მდინარე ალაზნის აუზში, რა მოჰყვა ამას და რას გვიძადის გუნება

ალაზანი დიდიაო, ვიცით ხალხური ლექსიდან, და მართლაც, დიდი აყო ერთ დრო მდინარეცა და ველიც, საქართველოს, კერძოდ კახეთის ერთ-ერთი მშვენება. საუბედუროდ, ახლა არც მდინარე დიდი, ალარც ჭალები და მარჩენალ მიწასაც ლაზა გამოელია.

ალაზნისპირა ჭალების გაპარტახება ძირითადად სამამულო ომისა და მომდევნო წლებში დაიწყო და დღემდე გრძელდება. რა მოხდა, რატომ გვეკითება ხელიდან მდინარე, მისი ჭალები და ველები?

ალაზნის ველი კავკასიონისა და ჯომარდის მთებს შორის მდებარეობს და ამ ველის მშვენებაა მდინარე და მისი ჭალები, ბალვენახები და შეძლებული სოფლები. თუმცა, როგორც ვთქვით, სადაა დიდი ალაზანი, მდინარე იშრატება, ჭალები ერთობ გაიჩეხა და გამეჩხერდა. გამეჩხერდა, როცა ტყე შეშისთვის იკაფებოდა, მერე კი სოფლებში სათბობად გზა გაჩნდა და ყველამ იფიქრა, ალაზნის ჭალებს ეშველაო, მაგრამ ყველა მწარედ შეცდა, ვისაც სახარბე არ დაუფიქრებიხა.

სიხარბემ პოთიეოს მაშინ მიაღწია, როცა საზამთროს ბუში დაიწყო და გამდიდრების წყურვილმა ბევრს უკადნა ისე დაუბრმავა, რომ აღარც ფლორა დაინდო და აღარც ფაუნა, და ეს ყველაფერი ან უვიცობით, ან იოლად გამდიდრების ხურვილით დაეწართათ. ხელშემშლელი კი ალაზნის ველზე მდებარე რაიონების და სოფლების ხელმძღვანელობა და სოფლების მუზეუმის ფილიალია; ფილიალის გამგეა ნინო პოპოვა).

...დრო მცირე, სამუშაო დიდძალი და მეტად თავისებური — ვინ ითავებდა ამგვარ თავსატეხს საქმეს? ასეთი კაცი აღმოჩნდა ბადრი მარგიშვილი და რაკი ეს სამუშაო „კარკასმა“ იკისრა, მუზეუმის მესვეურებიც დაშოშმინდნენ, რადგან ბადრის უკვე საქმიანი და გულითადი კაცის სახელი ჰქონდა — რასაც ხელს მოჰკიდებს, კიდეც მონათლავსო! ამას დაემატა თვით ახმატოვას პიროვნებისა და შემოქმედებისადმი მოწიწება და სიყვარული — აქ მხოლოდ ნაგებობასთან კი არა, ადამიანთან ჰქონდა კონტაქტი, — სამუზეუმოდ გამოყოფილ ექვს ოთახში მას არ „სცხელოდათ“ რიბალკოს და პოპოვას, მაგრამ „დაუპატრუებელი“ სტუმრები მაინც გაჩნდნენ — ჯერ ლენინგრადის ტელევიზიის წარმომადგენლებმა დაარღვიეს XVIII საუკუნის ბაღის მყუდროება, იერიშით აიღეს მეორე-მესამე სართული და ის იყო რიბალკომ სხვა კორესპონდენტები უარით გაისტუმრა — კედლები ჯერ ცარიელია, ყველაფერი იატაკზე მიწყვია, რომ გამოვეცხადეთ. ჩვენი სადაურობა გაიგო თუ არა, — ფარხმალი დაყარა, ჩვენთვის „პრემიერის“ წინადღეც საინტერესოა-მეთქი.

— მობრძანდით, მობრძანდით, თქვენ უარს ვერ გეტყვით, მით უმეტეს, რომ მთელი ექსპოზიციის ავტორი ბადრი მარგიშვილია და, საერთოდ, რაც აქ გაკეთდა, მისი და მისი „კარკასის“ წყალობა გახლავთ.

აი, მაშინ გავიგე პირველად ბადრი მარგიშვილის სახელი, მაგრამ ეს „კარკასი“ რაღაა-მეთქი, გავივლე გუნებაში.

— დრო იმდენად მცირე გვქონდა, არავინ ჰკიდებდა ხელს საქმეს და ბოლოს ბედად გამოჩნდა ბადრი. სხვა ვერავინ მოახერხებდა ასე სწრაფად, ექვსშიდ თვეში ამოდენა ფართობის მონესრიგებას და მუზეუმის გამართვას. თავიდანვე შევატყვე, გულიანად და უანგაროდ რომ მოეკიდა საქმეს და მას მივანდე ყველაფერი — კიდეც გაგვიმართლა, — თქვა ბელა რიბალკომ.

— მე ხალისით მოვკიდებ ხელს იმ პოეტის მუზეუმის შექმნას, რომლის ცხოვრების გზაც ტანჯვის გზა იყო, — უთქვამს ბადრის დასაწყისში... ეს გზა თითქოსდა თვითონაც განვლო, ისე დაინახა და განიცადა პოეტი ქალის ცხოვრება და შემოქმედება. 1946 წლის უსამართლო დადგენილების მეორე მსხვრპლის — მიხეილ ზოშჩენკოს მუზეუმზე ფიქრობს, ისევ მას მიანდეს ლენინგრადელებმა თავიანთი სულიერი ცხოვრების ახალი კერის შექმნა.

...რაკი ბელა რიბალკოსთან დიალოგი შერემეტევის სასახლის ბაღიდან დაიწყო, ისიც უნდა ითქვას, როგორ გაახლდა და გამშვენიერდა ხელმოშვებული ბაღნარი, როგორი შვება იგრძნეს ხნოვანმა ცაცხვებმა ინსტიტუტის გასახლების შემდეგ აღებული მოგუგუნე დანადგარისაგან, როგორ შეიმატა ნარგავებს პოეტის საყვარელი იასამნისა და ასკილის ბუჩქები.

მეორე სართულზე რომ ავედით, ჯერ დაუმთავრებელი დარბაზი გვაჩვენა ბელა რიბალკომ. აქ იქნებაო ექსპოზიცია „ვერცხლის საუკუნის პოეზია“, რომელშიც რევოლუციამდელი რუსული პოეზიის სული გაცოცხლდება. ამ ექსპოზიციაში კიდევ ერთი თქვენი თანამემამულე გამოჩნდება როგორც ავტორი ანა ახმატოვას ფერწერული პორტრეტისა — მხატვარმა მერაბ დურგლიშვილმა იგი საჩუქრად გადმოსცა მუზეუმს. მემორიალური ბინა კი მესამე სართულზე, ექვს ოთახშია განლაგებული, აქედან ერთადერთია ანასეული და მასში პოეტის ნაქონი რამდენიმე ნივთიც ინახება.

...ეს ყველაფერი კარგი და კეთილი. ახლა ისევ ბადრის და „კარკასს“ დავუბრუნდეთ.

მარტოკაცი რას გასწვდებოდა ამოდენა სამუშაოს!

— ბრიგადაში ათი კაცი მყავდა, — თქვა ბადრიმ. მუშაობას სექტემბერში შევუდექით, ნახაზი კი, ცხადია, იქამდე გავაკეთე და წარვადგინე მუზეუმის შექმნაში დიდი წვლილი მიუძღვის მხატვარ ტატიანა ვორონიხინის, რომლის გამოცდილებაც ჩემთვის სულად იქცა და „კარკასის“ მთავარ ინჟინერს თენგიზ თოდუას. ჩვენ მართლაც ძალზე მცირე დროში შევასრულეთ მძიმე სამუშაო, რასაც დაუფარავად აღნიშნავენ აქაური გაზეთებიც.

გადავხედე პრესას („ლენინგრადსკაია პრავდა“, „ვეჩერნი ლენინგრად“ და სხვ.). ა. ახმატოვას წინასაიუბილეო მასალებში ვკითხულობ: „არნახულად მოკლე ვადებში“... ...„იქნებ ეს ბუნებრივიცაა და ასეც უნდა იყოს“... ...„ასეთი მუშაობა ხელს აძლევს არა მარტო დამკვეთს, არამედ კოოპერატივის თანამშრომლებსაც“, — წერს „ლენინგრადსკი რაბოჩი“.

რატომ? — წამოიჭრება შეკითხვა და ბადრიც იმეორებს კორესპონდენტებთან ადრე ნათქვამს:

—ფასები ჩვენთან იგივეა, რაც სახელმწიფო დანესებულებებში, მაგრამ ჩვენ მინიმუმამდე შევამცირეთ ზედნადები ხარჯები, კერძოდ, უარი ვთქვით ზედმეტ მმართველობით აპარატზე და, რაც მთავარია, დროის მომჭირნეობას მივაღწიეთ.

მაშ ასე, ვინც დროის ყადრი იცის, საქმესაც თავგზიანად გაუძღვება და ეს რომ ასეა, შედეგმაც ცხადყო. ამიტომ მომყავს შარშანდელ გაზეთში დაბეჭდილი ლენინგრადელი ჟურნალისტის ი. სმირნოვის სიტყვები:

„ბადრი მარგიშვილი არა მარტო „საქმიანი კაცია“, მისი დისერტაციის თემაა — „ძველი ქალაქთმშენებლობის აღდგენა“. ამას იმიტომ გიამბობთ, რომ ლენინგრადელებისათვის ფრიად მნიშვნელოვანია იმის ცოდნა, თუ ვისა აქვს მინდობილი ჩვენი საერთო ოცნების აღსრულება“.

ახლა, როცა ეს დიდი ოცნება აღსრულებულია, როცა 24 ივნისს საზეიმოდ გაიხსნა „სახლი ფონტანკაზე“, სხვაც ბევრი საფიქრალი აქვს ბადრის და მაინტერესებს უახლოესი.

— ერთია ნევის პროსპექტზე მაღაზია-სალონი „მემკვიდრეობა“, მეორე ე. წ. „მუსინ-პუშკინთა სახლი“, სადაც თითქმის დამთავრდა გარე სამუშაო და ინტერიერში გადავინაცვლეთ. ეს იმითაცაა ღირსშესანიშნავი, რომ მასში ბინას დაიდებს თეატრი-სტუდია „სანქტ-პეტერბურგი“. ამ თეატრის შემოქმედებითი ამპლუა ითვალისწინებს XIX საუკუნის დრამატურგიას, მის აფიშაზე უართული რეპერტუარიც გამოჩნდება, თავდაპირველად ნაგულისხმევია „ქეთო და კოტე“. ეს არის პუშკინის სახელობის დრამატული თეატრიდან ერთი წლის წინათ გამოყოფილი დასი ევგენი ლუკაშკოვის ხელმძღვანელობით.

ბადრი მაჩვენებს რამდენიმე ესკიზს, რომელთა თემაა ლერმონტოვი და საქართველო. ეს ნახატებიც ამ შენობის ინტერიერისთვისაა განკუთვნილი. შენობის პირველ სართულზე იქნება თეატრი, ხოლო მეორე სართულზე ძველებური ბიბლიოთეკა — სწორედ ეს მონაკვეთია ამჯერად ბადრის ყურადღების ცენტრში.

უკვე ცხრა წელიწადია, ბადრი ლენინგრადის მკვიდრია. ამ ხნის მანძილზე იგი მთლიანად გაეცნო და სულიერად დაეუფლა მის წარსულსა და აწმყოს. მის მომავალზეც ამიტომ ფიქრობს და ზრუნავს ესოდენი სიყვარულით, ცოდნითა და გულმოდგინებით.

— საქართველო, თბილისი?!

სამშობლო მაინც უმთავრესია!... აკი ძველი თბილიზიდან დაიწყო მისი შემოქმედებითი გზა. ოცნებობს დაბრუნებაზე, დაბრუნებამდე კი თანაკურსელთან და თანამოაზრესთან რამაზ დურგლიშვილთან ერთად აპირებს საქართველოში თავისი კოოპერატივის ფილიალის გახსნას.

ასეთია „კარკასის“ შემქმნელთა სადღეისო და სამომავლო გეგმები, მათი შემოქმედებითი სახე.

მომავალში, ალბათ, სახელოსნოსაც ერთად გადანათლავენ, რომლის სახელწოდებაც თავიდან მაინცდამაინც არ მეჭაშნიკა, მაგრამ ბადრის არგუმენტები ჩემს ვარაუდსაც დაემთხვა: ქართული მერჩია, თუმცა თითქმის ყველა მთისა და მდინარის სახელი რესტორნებმა და სამწვადეებმა მიითვისეს, ამიტომ არქიტექტურულ ლიტერატურაში ცნობილი და არსებითი ტერმინი — „კარკასი“ შეგარჩიე — ჩვენი საქმის არსს ზუსტად გამოხატავსო.

— შემოქმედებით არსს-მეთქი, — დავძენდი მე: რაოდენ საინტერესო ყოფილა შემოქმედებითი კოოპერატივის სინამდვილე და მისი მომავალი.

**ნ

მედიცინა

რა სიახლეა დიაბეტის მკურნალობაში?

ეს საკითხი აინტერესებდათ ჩვენი დედაქალაქის საზოგადოებრიობის წარმომადგენლებს, რომლებიც საქართველოს სახალხო მეურნეობის მიღწევათა გამოფენის ერთ-ერთ პავილიონში გახსნილი სპეციალიზებული საერთაშორისო გამოფენის — „დიაბეტი-89“-ის დასათვალიერებლად მოვიდნენ.

ექსპოზიციის გახსნის წინ ინტერვიუ ვთხოვეთ გამოფენის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილეს, სამედიცინო დიაგნოსტიკური ცენტრის დირექტორს, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატს **რამაზ უურაშვილს.**

— რას წარმოადგენს გამოფენა, რა მიზანს ემსახურება იგი, რომელი ქვეყნის სპეციალისტები მონაწილეობენ ექსპოზიციაში?

ეს საერთაშორისო გამოფენა, რომელიც პირველად მოეწყო საბჭოთა კავშირში, დიდი ხანია ადგილებოდა. მისი ძირითადი მიზანია: გავაცნოთ სამედიცინო საზოგადოებას, სპეციალისტებს, ძოსახლეობის ფართო ფენას დიაბეტოლოგიის, დიაგნოსტიკისა და მკურნალობის დარგში არსებული ძღწევები მსოფლიო მასშტაბით. გამოფენის სტენდებზე თავიანთ ახალ სამედიცინო პრეპარატებსა და სამკურნალო აპარატურას, აგრეთვე დიაბეტოლოგიურ პროდუქტებს წარმოგვიდგენს მსოფლიოს თხუთმეტი ქვეყნის — აშშ-ტრიის, დანიის, აშშ-ის, ჩეხოსლოვაკიის, იუგოსლავიის, პოლონეთის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, ნიდერლანდების, ინგლისისა და სხვა სახელმწიფოების სამოცამდე ფირმა. საბჭოთა კავშირიდან — მოსკოვის, ოდესის, კიევის სამედიცინო ცენტრები, ჩვენი რესპუბლიკიდან — თბილისის სამედიცინო დიაგნოსტიკური ცენტრი.

მოგეხსენებათ, შაქრიანი დიაბეტი გულ-სისხლძარღვთა და ონკოლოგიურ დაავადებებთან ერთად მთელ მსოფლიოში ფართოდ გავრცელებული სნეულებაა. იგი ბიოლოგის ადამიანის სასიცოცხლო ორგანოებს და იწვევს მის ადრეულ დაინვალიდებას.

შაქრიანი დიაბეტით მკურნალობის საქმეში დიდი გადატრიალება მოხდა მას შემდეგ, როცა აღმოაჩინეს ამ დაავადების გამომწვევი ძირითადი მიზეზი: ორგანიზმში ინსულინის — კუჭუკანა ჯირკლის მიერ გამოყოფილი ჰორმონის ანსოლუტური ან ნაწილობრივი უკმარისობა. დაიწყო ინსულინის ერა, რომელიც მედიცინის მეცნიერების დიდ მიღწევად ითვლება. ინსულინისა და სხვა სამედიცინო პრეპარატების მეშვეობით დღესდღეობით შაქრიანი დიაბეტის მკურნალობაში გარკვეული წარმატებებია მიღწეული. თუ ინსულინის ერამდე დიაბეტის დიაგნოზი ადამიანისათვის მოკაკუნებელი იყო და მისი სიცოცხლის ხანგრძლივობა შემცირებულად მიიჩნეოდა, ამჟამად თუ ავადმყოფი დროულად იღებს სამკურნალო საშუალებებს — ინსულინსა თუ დიაბეტურ ტაბლეტებს, იცავს დიეტას, რეჟიმს, მაშინ მისი სიცოცხლის ხანგრძლივობა რამდენიმე ათეულ წელს აჭარბებს.

მაგრამ შაქრიანი დიაბეტი დღესდღეობით მაინც მძიმე დაავადებად ითვლება და ამდენად მთელ მსოფლიოში მისი მკურნალობის ახალი მეთოდების გამოსაკვლევად ფართო მუშაობა მიმდინარეობს.

დღევანდელი გამოფენა იმ მხრივ არის საინტერესო, რომ აქ წარმოდგენილია ის ახალი თანამედროვე აპარატურა, სამედიცინო მოწყობილობა, რომელიც ეხმარება მკურნალს სწრაფად მოახდინოს ავადმყოფობის დიაგნოსტიკა, დროულად განსაზღვროს ის ცვლილებები, რაც ორგანიზმში გამოიწვია ამ მძიმე დაავადებამ. წარმოდგენილია ბიოქიმიის, მოლეკულური ბიოლოგიის, იმუნოქიმიის, ელექტრონული მიკროსკოპის, ელექტროფიზიოლოგიკაციის ამაღლებას, ამ მიზნით მათ საზღვარგარეთის ცნობილ კლინიკებში გაგზავნიან. ითქვა ისიც, რომ ჩვენთან დიაბეტოლოგიური ცენტრი არა გვაქვს, მაშინ, როცა ასეთი ცენტრები ყველა ქვეყანაში წარმატებით მუშაობს. დიაბეტის მკურნალობაში დიდი როლის შესრულება შეუძლია დიაბეტოლოგიური საზოგადოებას შექმნას. ამ საკითხზე გაამახვილა ყურადღება პრესკონფერენციაზე რესპუბლიკის მთავრობა ენდოკრინოლოგმა -დავით მტერვლიძემ. მან აღნიშნა, რომ ასეთი საზოგადოებები საზღვარგარეთ უკვე კარგახანია შექმნილია და მათ დიდი სარგებლობა მოაქვთ დიაბეტის მკურნალობაში. დიაბეტოლოგიური საზოგადოება ამჟამად ჩვენშიც ყალიბდება და საჭიროა მის დაარსებას მხარი დაუჭირონ როგორც ჯანდაცვის ორგანოებმა, მკურნალებმა, აგრეთვე აქტიურობა გამოიჩინონ თტითონ ავადმყოფებმა.

აღსანიშნავია, რომ ჯერ კიდევ ამ ორი თვეული წლის წინათ პროფესორმა ვაჟა ივერიელმა საქართველოში ჩამოაყალიბა დიაბეტოლოგთა საზოგადოება, მაგრამ ამის გამო, რომ საბჭოთა კავშირში ჯერ ასეთი საზოგადოება არსად არ აყო, ჩვენს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ამ საზოგადოების დაარსების უფლება არ მისცეს.

გამოფენა „დიაბეტი-89“, რომლის დევიზია ბრძოლა შაქრიანი დიაბეტის წინააღმდეგ, 17 სექტემბრამდე გაგრძელდება. ამ ხნის განმავლობაში იმართება სამეცნიერო-ტექნიკური სიმპოზიუმი, საქმიანი მოლაპარაკებანი საზღვარგარეთელი ფირმების წარმომადგენლებთან. ყველაფერი გაკეთდება, რათა გაუმჯობესდეს დიაბეტის მკურნალობა.

ლარისა ხუბულური.

იუნესკოს ეგიდით

თბილისი შემასპინძლებს ხელოვნებათმცოდნეებს

20-25 სექტემბერს თბილისში გაიმართება მხატვრობის კრიტიკოსთა საერთაშორისო ასოციაციის (აიკას) XXIII კონგრესი და 42-ე გენერალური ასამბლეა. ამ მნიშვნელოვანი მოვლენის გამო „ლიტერატურული საქართველოს“ კორესპონდენტს ეხაუბრება აიკას აღმინისტრაციული საბჭოს წევრი, სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, საქართველოს გ. ჩუბინაშვილის სახელობის ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტის დირექტორი, პროფესორი ნოდარ ჯანბერიძე:

— მხატვრობის კრიტიკოსთა საერთაშორისო ასოციაციის XXIII კონგრესისა და 42-ე გენერალური ასამბლეის თბილისში გამართვა შარშან გადაწყდა — წინა კონგრესზე, რომელიც არგენტინაში მიმდინარეობდა. საგულისხმოა, რომ კონგრესი პირველად იმარჯვება საბჭოთა კავშირში, თანაც თბილისში, რაც ქართული სახვითი ხელოვნების დიდი ავტორიტეტის კიდევ ერთ აღიარებას მოწმობს.

და აი მსოფლიოს მრავალი ქვეყნიდან უკვე ველოდებით სტუმრებს — თვალსაჩინო ხელოვნებათმცოდნეებს. გვეწვევიან აიკას პრეზიდენტი ქალბატონი ბელაპაიკა როდრიგესი (ვენესუელა), გენერალური მდივანი — ლეონ დე ლა გრანვილი (საფრანგეთი), სახელგანთქმული ხელოვნებათმცოდნეები: ვირჯილ პეოკი (კანადა), ჯაკ ლენარდი (საფრანგეთი), რენე ბერუე (შვეიცარია), რიმარდ სტანისლავსკი (პოლონეთი) და სხვები. სტუმართა შორის იქნებიან სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის პრეზიდენტი ბ. უვაროვი, საბჭოთა კავშირის მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე ა. ვასნეცოვი, პირველი მდივანი ტ. სალახოვი, ხელოვნებათმცოდნეები — ვ. მანინი, ვ. პოლევოი, ვ. გარიანოვი, ა. იაკიმოვიჩი, ა. მორროზოვი და სხვები.

კონგრესის ძირითადი თემაა „საუკუნის მიწურული და ხელოვნების განვითარების შედეგები“, თუმცა დისკუსიები მოეწყობა სხვა თემებზეც. სახელდობრ — „ტრადიციული ხელოვნება და ავანგარდი“, „ხელოვნების კრიტერიუმისა და საზღვრების შესახებ“, „XX საუკუნის ხელოვნების გზები სხვადასხვა რეგიონში“.

კონგრესის მონაწილეთა სამუშაო გეგმაშია გამოფენების, ქართველ მხატვართა სახელოსნოების დათვალიერება, ერთი დღით ქუთაისში ჩასვლა და ბაგრატისა და გელათის მონახულება... სწორედ კონგრესის დღეებს დავამთხვიეთ (ამას იუნესკომაც მხარი დაუჭირა, რამეთუ აიკას კონგრესი იუნესკოს ეგიდით მიმდინარეობს) დიდი ქართველი მხატვრის დავით კაკაბაძის 100 წლისთავის იუბილე, რომელიც 22 სექტემბერს არის გათვალისწინებული თბილისის საოპერო თეატრში. იმავე დღეს ხელოვნების მუზეუმში გაიხსნება მხატვრის საიუბილეო გამოფენა.

ჩვენ დიდ მნიშვნელობას ვანიჭებთ საერთაშორისო კონგრესს, რადგან საშუალება გვეძლევა ფართო პრაპაგანდა გავუწიოთ ქართულ სახვითს ხელოვნებას, მსოფლიოს სახელმოხვეჭილ მეცნიერებს (რომლებმაც არც ისე ბევრი იციან ჩვენს შესახებ) ვაჩვენოთ ყოველივე საუკეთესო და სამაყო.

აქ აუცილებელია აღინიშნოს, რომ კონგრესი ფაქტობრივად მოსკოვიდან იწყება. იქ 17—19 სექტემბერს დაჰყოფენ მისი მონაწილენი, გაიმართება ადმინისტრაციული საბჭოს სხდომა, არის კულტურული პროგრამაც, ხოლო შემდეგ, „მთავარი ამბები“, როგორც მოგახსენეთ, თბილისში გველოდება და ვეიდებით პირი არ შევირყხვინოთ.

მხოლოდ ერთხელ...

საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის თეატრ-სტუდია „მოდინახული“ და ამერიკის შეერთებული შტატების რასინის მუსიკალური თეატრის წევრებმა საზღვარგარეთ — ბელგიასა და პოლანდიაში გასტროლების დროს გაიცნეს ერთმანეთი. და აი, ქართველ სტუდენტებს ამ დღეებში ესტუმრა რასინის თეატრი და ერთი სპექტაკლი მხოლოდ ერთ სალამოს წარმოადგინა საქართველოს სახელმწიფო ფილარმონიის დიდი დარბაზის სცენაზე. სპექტაკლს „ჭარიშხლიანი გადაკვეთა“ ჰქვია. მუსიკის ავტორია ანრე პრევინი, დამდგმელი რეჟისორი და დირექტორი ნორმან მაჭონი. ეს იყო შესანიშნავი სანახაობა, რომელიც ბოლოს დამთავრდა ფოსტ-შოუთი. აქ, სხვათა შორის, „სულიკოც“ იმღერეს ამერიკელმა მსახიობებმა, მაყურებელი დიდხანს უკრავდა ტაშს ტუმრების ხელოვნების („კომუნისტის“ კორ).

სურათზე: სცენა სპექტაკლისა „ჭარიშხლიანი გადაკვეთა“.

ჯაბარ ლომაძის ფოტო.

სპორტის ამბები

● **შეხვედრები.** გასული ოთხშაბათი ევროპის საკლუბო ტურნირების დღე იყო. გაიმართა სამივე გათამაშების პირველი ეტაპის შეხვედრები. სასტარტო მატჩებში წარმატებით ითამაშეს საბჭოთა გუნდებმა. **ჩემპიონთა თასი:** „ლინფილდი“ (ჩრდილოეთ ირლანდია) — „დნეპრი“ (დნეპროპეტროვსკი) — 1:2, **თასების მფლობელთა თასი:** „ტოროპედო“ (მოსკოვი) — „კორკ სიტი“ (ირლანდია) 5:0, **უეფას თასი:** „დინამო“ (კიევი) — მტკ (უნგრეთი) — 4:0, „ატლანტა“ (იტალია) — „სპარტაკი“ (მოსკოვი) — 0:0, „უალგირისი“ (ვილნიუსი) — „ვეტებორგი“ (შვეიცია) — 2:0, „ზენიტი“ (ლენინგრადი) — „ნესტვედი“ (დანია) — 3:1.

აქვე გავაცნობთ პირველი ლიგის გუნდების საკაუშირო პირველობის მორიგი ტურის შედეგებს: „გურია“ — ასკ „კარპატი“ — 3:2, „ფაზთაქორი“ — „კოტაიკი“ — 1:1, „კაირატი“ — „ტორპედო“ — 6:3, „გეოლოგი“ — „ტავრია“ — 1:4, „შინკი“ — „ნისტრუ“ — 2:0, „დინამო“ (სტავროპოლი) — „დაუგავა“ — 2:1, „ფაკელი“ — „კუზბასი“ — 1:0, „როსტსელმაში“ — ცსკა — 0:0. პირველობას ლიდერობს ცსკა, რომელმაც 31 მატჩში 47 ქულა მოაგროვა. 44 ქულით (30 თამაშიდან) მეორე ადგილზე არიან ლანჩხუთელი ფეხბურთელები, რომელთაც უმაღლეს ლიგაში გადასვლის რეალური შანსი აქვთ.

● **რაგბი.** ქუთაისის ცენტრალურ სტადიონზე გაიმართა საინტერესო საერთაშორისო მატჩი: საქართველო — ზიმბაბვე. ქართული სპორტის ისტორიაში ჩვენმა სპორტსმენებმა პირველად იასპარეზეს ეროვნული ნაკრების ეგიდით. კოკისპირული წვიმის მიუხედავად, თამაში 15 ათასამდე გულშემატკივარი დაესწრო, მასპინძლებმა აღმავლობით ითამაშეს და სოლიდური უპირატესობით დაამარცხეს მეტოქე — 16:3. გამარჯვებულთაგან განსაკუთრებით გამოირჩეოდა ნუგზარ ბავნიძე, რომელმაც თვის გუნდს 12 ქულა მოუტანა.

ხელიგნებთან საბრძოლველად

დიდი ბრიტანეთის პარლამენტმა მიიღო გადაწყვეტილება ფეხბურთის ხულიგნებთან ბრძოლისათვის პოლიციის სპეციალური ქვედანაყოფის შექმნის შესახებ.

ახალი სამსახური, რომელიც ასე მოინათლა — „საფეხბურთო უშიშროების ეროვნული ქვედანაყოფი“, მუშაობას 1 ოქტომბერს შეუდგება. როგორც ინგლისის შინაგან საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელმა განაცხადა, მისი მთავარი ამოცანა იქნება ფეხბურთის ხულიგნების წინააღმდეგ ბრძოლის კოორდინაცია როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე უცხოეთში.

ინგლისის ფეხბურთის ასოციაცია მიესალმა ამ გადაწყვეტილებას, რადგან ეს აქცია საფეხბურთო ხულიგნობის პროცესებისადმი მთავრობის სერიოზული დამოკიდებულების გამოვლინებად მიიჩნია.

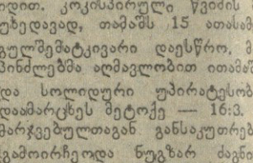

დღეს დასავლეთ საქართველოში ძოსალოდნელია ცვალებადი ღრუბლიანობა, უნალექოდ, ღამოსავლეთის ქარი 9-15, ზოგან 15-20 მეტრი წამში, ტემპერატურა — ბარში 20-25, მთაში 12-17, მაღალმთიანეთში 5-10 გრადუსი.

აღმოსავლეთ საქართველოში — ზოგან ხანმოკლე წვიმა, ჭექა-ქუხილი, შესაძლებელია სეტყვა, ტემპერატურა — ბარში 22-27, მთაში 16-21, მაღალმთიანეთში 10-15 გრადუსი.

თბილისში: ცვალებადი ღრუბლიანობა, ღამით ხანმოკლე წვიმა, ტემპერატურა — 25-27 გრადუსი.

რედაქტორის მოადგილე
მ. უგრეხელიძე.

საქართველოს კომპარტიის ქარელის რაიკომი და სახალხო დეპუტატთა რაიხალხოს აღმასკომი ღრმა მწუხარებით აუწყებენ, რომ გარდაიცვალა საქართველოს კომპარტიის ქარელის რაიკომის ბიუროს წევრი, რაიხალხოს აღმასკომის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, რაიონის აგროსამრეწველო გაერთიანების თავმჯდომარე

ჯემალ სარდიონის ძე უნგიაძე

და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ჟოვნელობა საუკეთესო—ბავშვებს

საიმედოდ, საოცნებოდ

ვაკეში, „მრგვალ ბაღთან“, ყურადღებას იპყრობს ახალი ორიგინალური შენობა. აქ კვლავ დაშენდა ბინა თბილისის 129-ე ბაგა-ბაღმა. ადრე აქვე იყო წინამორბედი ორსართულიანი შენობა, რომელიც 1936 წელს ვაკის უბნის საზოგადოებას საუთარი სახსრებით აუგია. მერე და მერე გაიზარდა უბანი, შენობა მსურველთ ვეღარ იტევდა. საჭირო იყო შენობის გაფართოება.

ბაგა-ბაღის გამგე ლენა ქარაზანაშვილი 1980 წლიდან მუშაობს გამგედ. მის მაგიდაზე დევს ხუთწლიანი მიწერ-მოწერით სავსე საქაღალდე: თხოვნა-საჩივრები შენობის გაფართოებას ეხებოდა. 1988 წელს დაწყებულა მშენებლობა და ინაშთნის №1 სამმართველოს კოლექტივის და მისი უფროსის დ. მხეცაძის სახსრით უნდა ითქვას, რომ ოთხსართულნახევრიანი შენობა 8 თვეში წლეულს, თებერვალში დროულად და ხარისხიანად დასრულებულა.

ხუთ წელიწადს იყო ბაღი დაკეტილი, უჭირდათ მშობლებს, უჭირდა ბაღის კოლექტივსაც.

ვარტო შენობის ფასადი როდია შთამბეჭდავი. ახლა ინტერიერი უნდა ნახოთ: შუაში „თონეა“, ირგვლივ ფართო, ნათელი ოთახებია განლაგებული, რომლებშიც საყრდენი სვეტები ქართული დედაბოძის შთაბეჭდილებას ქმნის. ახლა რა ავეჯით გაუწყვიათ?! მთელი ბოლო სართული ღია ვერანდებს უჭირავს, სადაც ჰატარების გასახარად უამრავი საქანელა და გასართობი მოუწყვიათ. ბაღს აქვს აგრეთვე მუსიკისა და ფიზკულტურის დარბაზი. არქიტექტორებმა მაქსიმალურად „აითვისეს“ არსებული მცირე ტერიტორია. აღსანიშნავია შენობის კარგი ინსოლაცია და ისიც, რომ ოთახები კარგად ნიავდება.

შენობის „ფიჭვნისმაგვარი“ პროექტის შექმნაზე მის ავტორებს არქიტექტორებს გ. კარსანიძეს (ხელმძღვანელი), გ. ჯაფარიძეს და ნ. შატბერაშვილს მართლაც დიდი მონადინებით, სიყვარულით უმუშავიათ. აკი ამტომაც ასე მოუხარიათ ყმანვილებს.

ბაგა-ბაღში ექვსი ჯგუფია. 5 ბაღის, ერთიც ბაგის ასაკის ბავშვებისთვისაა. მრავალ სიკეთესთან ერთად აქვთ პრობლემებიც: კონტინგენტი ძალზე მრავალრიცხოვანია, ჯგუფებში 25-ის ნაცვლად 30-40 ბავშვია. ამიტომ მხოლოდ ოთხი ჯგუფი იძინებს. ამაზე წუხან მშობლები. ჯერჯერობით აკლიათ სათამაშოებიც. 75 კვადრატული მეტრის ნახევარსარდაფში შესაძლებელია საცურაო აუზის მოწყობა, სიხარული ცალკე იყოს, როგორ გაკაჟდებოდნენ პატარები.

ბაგა-ბაღს შეფმა — „საქჰიდროენერგომშენის“ ტრესტის (მმართველი მ. ცისკარიშვილი) კოლექტივმა შეუძინა მეთოდიკური ლიტერატურა, დაუდგა შიდა ტელეფონები, რამაც საგრძნობლად გაუადვილა მუშაობა ბაღის თანამშრომლებს. გამგე იმედოვნებს, რომ არსებული პრობლემის გადაჭრაში სხვა შეფებიც: ტყავსაგალანტერეო ფაბრიკა, სამთო გეოლოგიის საძიებო სამმართველო, ჰიდროგეოლოგიური და საინჟინრო გეოლოგიური ექსპედიცია, თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის აღმოსავლეთმცოდნეობისა და ჟურნალისტიკის ფაკულტეტები, რესპუბლიკური გაერთიანება „საქსოფლმშენი“ დაეხმარებიან.

გამოცდილი აღმზრდელების ვ. გურგენიძის, ლ. ფარულავას, ნ. გუგუშვილის, ლ. დედაბრიშვილის და სხვათა გვერდით მონდომებით ირჯებიან ახალბედები მ. ასანიშვილი, მ. ანანიაშვილი, დ. გორჩალეიშვილი და სხვები. მათ დიდი მისია აკისრიათ: რესპუბლიკის სუვერენიტეტის განმტკიცებას მხოლოდ სულიერად და ფიზიკურად საღი, მაღალი ინტელექტის მქონე თავისუფალი პიროვნებები შეძლებენ. ყმაწვილმა თავიდანვე უნდა შეისისხლხორცოს, რას ნიშნავს მისთვის სამშობლო, გამომუშაოს პასუხისმგებლობის გრძნობა. ყველაფერი ეს ხომ ოჯახთან, სკოლასთან ერთად საბავშვო ბაგა-ბაღშიც იღებს სათავეს.

ბაგა-ბაღში დღის ბოლოს მივედი. 4-5-წლიანთა ჯგუფებში სამნი შემორჩენილიყვნენ. ჩვენი შეესვლა არც გაუგიათ. აღმზრდელთან ერთად მაგიდაზე რაღაცას ჩაჰკირკიტებდნენ. როცა შეგვნიშნეს, წამოდგნენ, მოგვესალმნენ. მაგიდაზე „კუბიკებით“ ნაგები სვეტი დარჩა.

რა გააკეთეთ-მეთქი, — ვკითხე.

ციხე-სიმაგრე ავაშენეთო, ერთხმად მომიგეს თვალებბრიალა ნატო შუშანიამ, გიორგი სანებლიძემ და გიორგი კაიკაციშვილმა.

ჯერჯერობით სიმბოლურად აგებენ. მერე თვითონ იქნებიან სამშობლოს დედაბურჯები. მათ ხომ აქ სამომავლოდ, საიმედოდ ზრდიან.

გელა დურგლიშვილი.

* * *

სურათებზე: 1ვ9-ე ბაგა-ბაღის გამგე ლენა ქარაზანაშვილი აქსაზრდელებთან; ბაგა-ბაღის ახალი შენობა.

ვარლამ გენგიურის ფოტო.

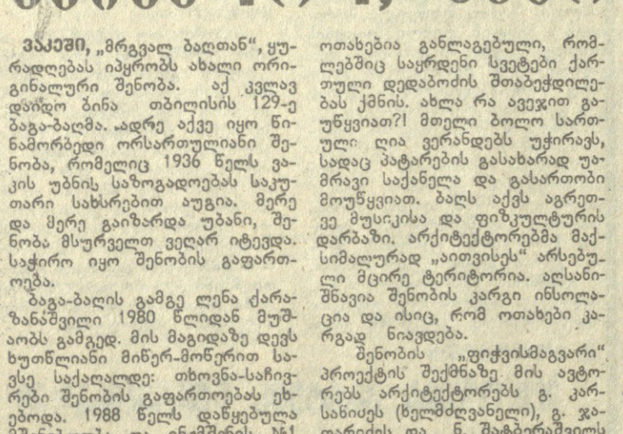

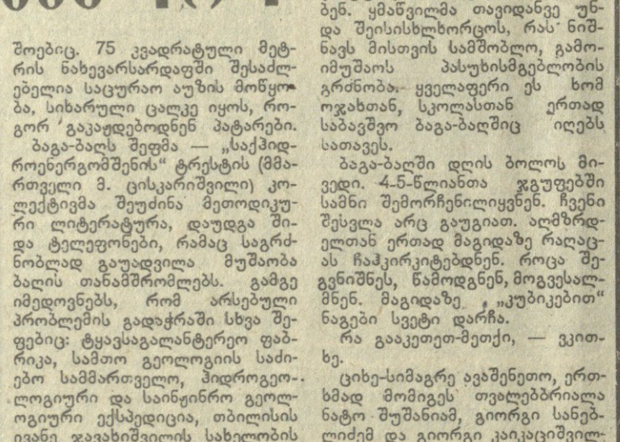

ინთეგრა რამპის ჩირაღდნები

ეზიარებიან ეროვნულ ძვნილებებს

ხვალ, 16 სექტემბერს, თბილისის ზაჭარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიური თეატრი მორიგ სეზონს ხსნის. თეატრის შემოქმედებითმა გეგმებზე „ლიტერატურული საქართველოს“ კორესპონდენტს რესუდან მუხიგულაშვილს ესაუბრება სამხატვრო ხელმძღვანელის მოადგილე, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე გურამ მელიქა.

— ბატონო გურამ, როგორც აფიშა გვამცნობს, თეატრი ტრადიციას არც ამჯერად ღალატობს და ეროვნული მუსიკალური კულტურის მარგალიტით ზ. ფალიაშვილის „აბესალომ და ეთერი“ ხსნის ახალ სეზონს. მეორე ღღესვე მაყურებელს ელის ახალი ქართული ბალეტის „ამორძალების“ პრემიერა, მაშასადამე, 17 სექტემბერი ახალი ქართული ბალეტის დაბადების ღღეა. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ჩვენს კულტურულ ცხოვრებაში მნიშვნელოვანი რამ ხდება...

— ჩვენი ცნობილი დირიჟორის ჯანსუღ კახიძის ვაჟის ახალგაზრდა კომპოზიტორის ვახტანგ კახიძის ბალეტი „ამორძალები“ შეიქმნა ტიციან ტაბიძის ამავე სახელწოდების ლექსის მიხედვით. ბალეტის ლიბრეტოს ავტორი ვახტანგ კახიძე, ქორეოგრაფია გოგი ალექსიძემ, მხატვარია კოკა ოგნიაშვილი და მე, როგორც დამდგმელმა რეჟისორმა და ლიბრეტოს ავტორმა. სპექტაკლში მონაწილეობენ საბალეტო დასის საუკეთესო ძალები: ირმა ნიორაძე, ალა აბესაძე, ლია ბახტაძე, თამაზ ვაშაკიძე, ვალერი მაზეპჩიკი, ნუკრი მაღალაშვილი, ვლადიმერ ჯულუხაძე... ბალეტის ღირსება მაყურებელმა განსაჯოს. მზადა გვაქვს და მალე მაყურებელს ვუჩვენებთ მეორე პრემიერას — ს. პროკოფიევის ოპერას „ნიშნობა მონასტერში“. ეს დადგმა (დამდგმელები ჯ. კახიძე, გ. მელივა, გ. ალექსიძე, უ. იმერლიშვილი) განხორციელდა გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ქ. დუისბურგის ფესტივალის დირექციის დაკვეთით. როგორც ცნობილია, გაისად სექტემბერში დუისბურგში იმართება ს. პროკოფიევის დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი ფესტივალი და საამისოდ მსოფლიოს მრავალი პრესტიჟული თეატრი ემზადება. მათივე დაკვეთით წლეულს დავდგამთ კომპოზიტორის მეორე ნაწარმოებს „ცეცხლოვან ანგელოზს“.

— თუ თეატრის ბოლო ხანების შემოქმედებითს გზას გადავხედავთ თვალს, აშკარად გამოიკვეთება ძიებათა წლები, კლასიკური რეპერტუარისადმი განსაკუთრებული ყურადღება...

—დიახ, თეატრის შემოქმედებითი ცხოვრება ბოლო შვიდი წლის მანძილზე შეიძლება სამ ეტაპად დაიყოს. პირველი ეტაპი ექსპერიმენტის ხასიათს ატარებდა („იყო მერვესა წელსა“, „...და არს მუსიკა“)ჯ მეორე ეტაპი მოიცავდა კლასიკური რეპერტუარის განახლებას. და აი, წლეულ, მთელი ყურადღება ეროვნულ ნაწარმოებებზე გადაგვაქვს. დეკანრის დასასრულს მაყურებელს ვუჩვენებთ ოთარ თაქთაქიშვილის „მინდიას“, რომელსაც თვით კომპოზიტორის დანატოვარი სურვილის შესაბამისად დგამს მინსკის საოპერო თეატრის მთავარი რეჟისორი ა. შტეინი, მხატვარია მ. მალაზონია. სპექტაკლს უდირიჟორებს ჩვენი მხცოვანი მაესტრო ოდისეი დიმიტრიადი. ამ სეზონშივე აჟღერდება ა. მაჭავარიანის ოპერა „ჰამლეტი“, ვ. დოლიძის „ქეთო და კოტე“. ვფიქრობთ, ო. თაქთაქიშვილის „მთვარის მოტაცებისა“ და ფ. ლორნტის „იეერიელების“ ხორცშესხმას. ქართული კლასიკური ოპერის სეზონზე კი შესრულდება აქტები მ. ბალანჩივაძის, ვ. დოლიძისა და დ. არაყიშვილის ოპერებიდან.

— მკითხველებმა უკვე იციან, რომ თეატრის მოღვაწეთა ერთი ჯგუფი წარმატებით გამოვიდა საფრანგეთში ქ. მონპელიეს საერთაშორისო ფესტივალზე. რას იტყვით ქორეოგრაფიის სიახლეებზე და საერთოდ, გასტროლებსა და გასტროლიორების შესახებ?

—ეს დასი, რომელიც 20 მოცეკვავისაგან არის დაკომპლექტებული, დამატებითი დატვირთვით მუშაობს. ასე შეიქმნა ერთაქტიანი საბალეტო წარმოდგენა, რომელიც ჩვენს მაყურებელს ჯერ არ უხახავს, საფრანგეთში კი წარმატება ხვდა. ამ აღიარებამ მაგზა გაუხსნა მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნის დიდი საბალეტო სცენისაკენ. 15 ოქტომბერს ჯგუფი თვეზახევრით საგასტროლოდ გაემგზავრება იტალიასა და ესპანეთში. გარდა ამისა, რომ დავიპროპაგანდოთ უწევს ქართულ საბალეტო ხელოვნებას, მას. მოგებული თანხის ნაწილი რესპუბლიკაში შემოაქვს. გასტროლებიდან დაბრუნების შემდეგ თბილისელები უთუოდ ნახავენ მათს სპექტაკლს. თბილისში დარჩენილი საბალეტო დასი კი ჩვეულებრივად გაემართავს სპექტაკლებს.

ოქტომბერში თბილისს ეწვია ლენინგრადის კიროვის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრის საბალეტო დასი ი. ვინოგრადოვის ხელმძღვანელობით. მათ რეპერტუარში აქვთ ა. მაჭავარიანის „ეფხისტყაოსანი“. მიმდინარეობს მოლაპარაკება საფრანგეთისა და ამერიკის საბალეტო დასებთან.

დაბოლოს, ერთი სიახლე: წლეულს მაყურებელს ახალ სიმბოლეტო სისტემას ვთავაზობთ. გავთვალისწინეთ რა საზოგადოებრიობის გაზრდილი ინტერესი ეროვნული რეპერტუარისადმი, გაიყიდება ორგვარი აბონემენტი ხუთ-ხუთი სპექტაკლით. ერთი ითვალისწინებს ხუთივე ქართული ნაწარმოების ხილვას, მეორე კი მაყურებელს საშუალებას მისცემს დაესწროს ერთ პრემიერას, ერთ სპექტაკლს გასტროლიორის მონაწილეობით და სამს მიმდინარე რეპერტუარიდან. იმედია, მაყურებელი არ დარჩება უკმაყოფილო. თეატრში სამეფო ახალგაზრდობა მოვიდა, შრომისუნარიანი, პროფესიული ჩვევებით. კოლექტივი ყოველ ღონეს იხმარს მაღალი დონის სპექტაკლებით გახაროს მაყურებელი. სხვანაირად წარმოუდგენელია, ამ გირთულებულ პოლიტიკურ ვითარებაში დადგა შრომითი თავდადების დრო, თეატრიც თავის მხრივ ეცდება გამოიჩინოს სიმშვიდე და ერთგულებით ემსახუროს ერს.